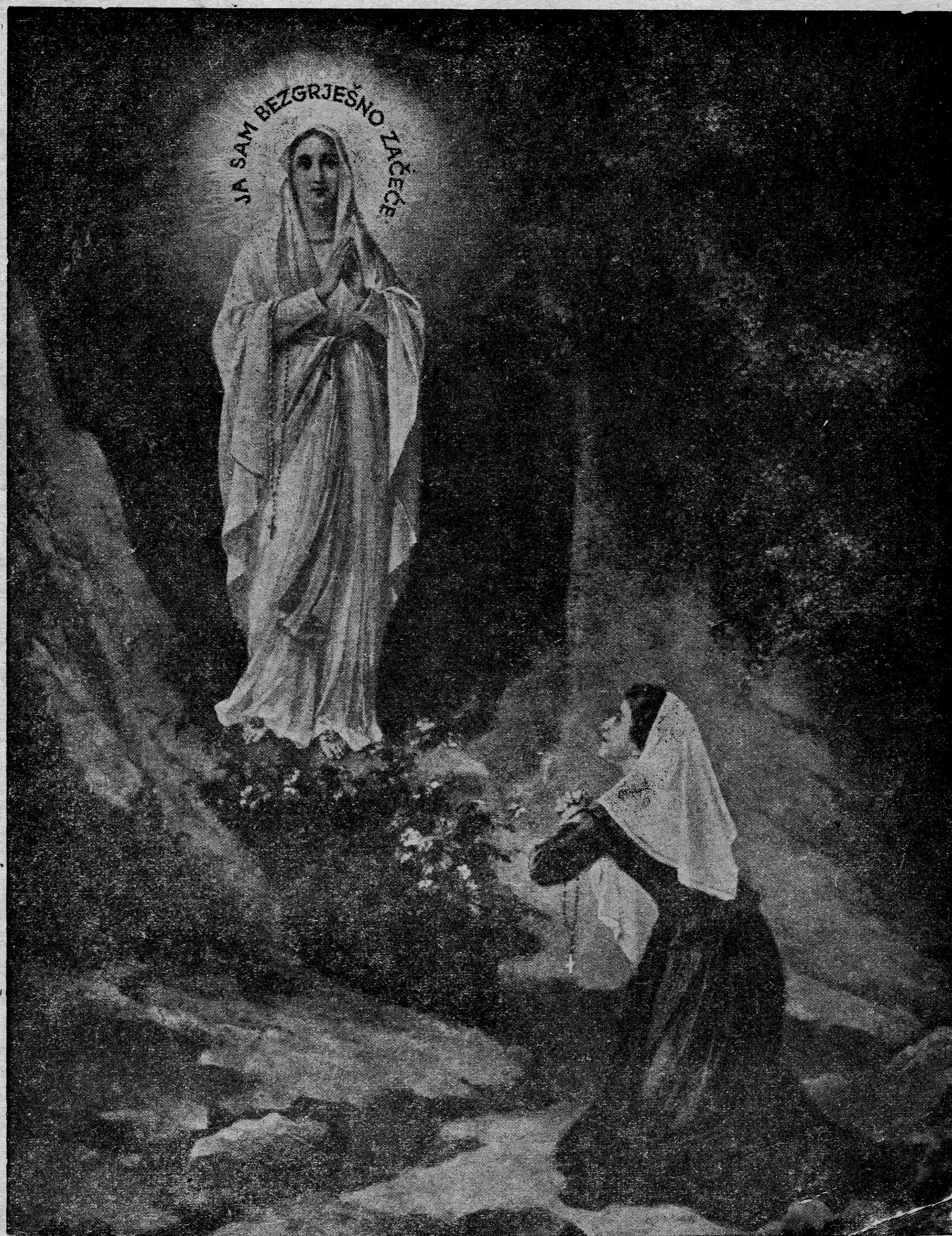
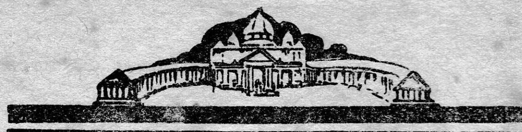
Poštarina plaćena u gotovu

NAŠA GOSPA LURDSKA

1935 BROJ 12

CRKVENA GODINA

PROSINAC 1935.

1. N. 1. *Adventa*, prva u mjesecu. Advenat je vrijeme, u koje se spominjemo očekivanja Bož. Spasitelja. I pogani dobre volje i stari Izraelci vapili su za Spasiteljem. I mi moramo očekivati spomen na dolazak Isusov. To očekivanje mora biti u duhu prave pokore i bogoljubnosti. Onima, koji ne običavaju češće ići k svetim sakramentima, ne može se ništa toplije preporučiti, nego da u Adventu obave svetu ispovijed i Pričest. U tome će biti najljepša priprava za Božić. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi Bratovštine sv. Krunice, zatim Bratovština presv. Srca, presv. Sakramenta i Apostolstva molitve, napokon uz obične uvjete svi vjernici, koji obave razmatranje o dobroti i Ljubavi presv. Srca prema nama.

2. P. Bibijana, djevica, mučenica.

3. U. Franjo Žaverije, isusovac, apostol Indije. Na njegovom mjestu djeluju i danas isusovački misionari, među njima i naši hrvatski isusovci.

4. S. Barbara, djevica, mučenica. — Prva srijeda. — Potpuno oproštenje, uz obične uvjete mogu dobiti vjernici, koji obave kakvu pobožnost na čast sv. Josipu.

5. Č. Sava, opat, Nikola Tavelić, franjevac, Hrvat, mučenik jeruzalemski. — Prvi četvrtak. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi Bratovštine presv. Sakramenta.

6. P. Nikola, biskup. Svetac je bio metropolita u Miri u Maloj Aziji. Časte ga ne samo u katoličkoj Crkvi, nego i na istoku. — Prvi petak. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi Bratovština presv. Srca, presv. Sakramenta, Apostolstva molitve, i uz obične uvjete svi vjernici, koji obave razmatranje o dobroti i ljubavi presv. Srca prema nama.

7. S. Ambrozije, biskup, crkveni učitelj. — Prva subota. — Potpuno oproštenje mogu dobiti uz obične uvjete svi vjernici, koji obave kakvu pobožnost na čast Bl. Djevici, bez grijeha Začetoj, da Joj zadovolje za uvrede. — U nekim našim biskupijama, kao na pr. u zagrebačkoj, je danas biskupijski post i nemrs.

8. **N. Bezgrešno Začeće Bl. Djevice Marije.** Najljepši Marijin blagdan. Uspomena, da je Gospodin Bl. Djevicu izuzeo iz općeg zakona istočnoga grijeha. „Sva si lijepa, o Marijo, i ljage nema na Tebi." — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi Marijinih kongregacija, III. Reda sv. Franje (ujedno i opće odrešenje), Apostolstva molitve, Bratovština sv. Krunice, Karmelskog škapulata, preč. Srca Marijina, Družbe kršćanske obitelji i Apostolata sv. Ćirila i Metodija.

9. P. Leokadija.

10. U. Prenos kuće loretske. Kućica Bl. Djevice Marije prenesena je po anđelima najprije na Trsat, a odanle u Loreto. U toj se kući nalazila stara slika Majke Božje, koju je po staroj predaji naslikao sv. Luka. Po odredbi pape Urbana prenesena je ta slika opet na Trsat, gdje se još i danas nalazi.

11. S. Damas, papa.

12. Č. Sinezije, Maksencije. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

13. P. Lucija, djevica, mučenica.

14. S. Spiridion, biskup.

15. **N.** 3. *Adventa.*

16. P. Adelhajda, carica.

17. U. Lazar, biskup, mučenik.

18. S. Gracije. — Kvaterna srijeda. — Molimo, da nama Gospodin dade mnogo dobrih i revnih svećenika.

19. Č. Nemezije, Fausta.

20. P. Amon. — Kvaterni petak.

21. S. Toma, apostol. — Potpuno oproštenje uz obične uvjete mogu dobiti članovi Družbe sv. Petra Klavera, ako mole za raširenje svete vjere. — Kvaterna subota.

22. **N.** 4. *Adventa.*

23. P. Viktorija, djevica, mučenica.

24. U. Badnjak. Na današnji se dan slavi u Crkvi spomen naših praroditelja Adama i Eve. — Božićni post i nemrs.

25. S. **Božić.** „Evo vam javljam veliku radost, koja je po svem svijetu, jer vam se rodi Spasitelj..." — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje (i opće odrešenje), Marijinih kongregacija, Bratovštine preč. Srca Marijina, Gospine Krunice, Družbe Kršć. obit. i Karmelskog škapulara.

26. Č **Stjepan**, prvi mučenik.

27. P. Ivan, apostol i evanđelista, učenik, kojeg je Isus napose ljubio. — Potpuno oproštenje, uz obične uvjete, mogu dobiti članovi Družbe sv. Petra Klavera, ako mole za raširenje svete vjere.

28. S. Nevina dječica, koju dade pogubiti krvoločni kralj Herod.

29. N. *Nedjelja poslije Božića.* Toma, biskup, mučenik. — Potpuno oproštenje, uz obične uvjete mogu dobiti vjernici, koji barem tri puta u tjednu mole zajednički svetu Gospinu Krunicu.

30. P. David, kralj.

31. U. Silvestar, papa. — Staro ljeto. — Zahvala Gospodinu i presv. Posrednici svijų milosti za svako dobro, što smo primili u cijeloj ovoj godini od Njih

Dr D. H.

XV. Hodočašće u Lurd u godini 1936.

Svima je poznato, da svake godine polazi i iz naše države hodočašće u Lurd. Tako će, ako dragi Bog dade, poći i u godini 1936. Idemo onamo, jer nas Gospa zove: Hoću da mi ovamo (Lurd) mnogi dolaze, da dolaze u procesijama. A Naša Gospa Lurdska obilno nagrađuje one, koji se Njezinom pozivu odazovu. Nagrađuje ih premnogim milostima i na duši i na tijelu.

Njezinom se majčinskom pozivu odazivlju narodi iz stranih država i zemalja, koji su mnogo dalje od Lurda, nego li smo mi. Ne ćemo dakle da budemo zadnji, kad Gospa zove. Mi baš Hrvati mnogo imademo da zahvalimo Gospi.

Ne ćemo dakle da drugi narodi slušaju Gospin poziv, a mi ne. Poći ćemo k našoj dragoj Gospi u Lurd u mjesecu kolovozu, kako to običavamo svake godine. Neka se već sada počne spremati, koji mogu i koji kane poći.

STALNO VODSTVO LURDSKIH HODOČAŠĆA
Zagreb, Kaptol 29.

„NAŠA GOSPA LURDSKA" izlazi svakog mjeseca jedamput. Pretplata 15 Din na cijelu godinu (za inozemstvo 30 Din.) Pojedini broj 1·50 Din. — Uprava „Naše Gospe Lurdske", Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21. „Našu Gospu Lurdsku" izdaje Konzorcij Kuće Dobre Štampe. Za vlasnika, izdavača i uredništvo odgovara Dr Josip Andrić, Zagreb, Trenkova ulica 1. Tisak Tiskare Narodne Prosvjete, Zagreb, Trenkova 1. Za tiskaru odgovara Rajmund Šušin, Zagreb, Kuhačeva ul. 2. II. kat

NAŠA GOSPA LURDSKA
GODINA VIII. UREĐUJE DR PAVAO LONČAR BROJ 12.

BEZGREŠNO ZAČETA — GOSPA LURDSKA

U 16. stoljeću živio je veliki talijanski pjesnik Torkvato Tasso. Poznat je naročito po svojoj velikoj pjesmi „Gerusaleme liberata" — „Oslobođeni Jerusalem". Pjevao je o oslobođenju Jerusalema u vrijeme prvog križarskog rata, koji su kršćani vodili, da oslobode od Turaka sveta mjesta, na kojima je Isus živio i trpio. Njemački veliki pjesnik Goethe napisao je jedan cijeli igrokaz o tome pjesniku.

Spomenuti Torkvato Tasso boravio je još kao mladić na francuskom kraljevskom dvoru. Jednom ga zgodom upita francuski kralj Karlo IX., što on drži, tko je najsretniji. Bez oklijevanja odgovori pjesnik: Bog. No kralj odvrati: Moje pitanje ne traži odgovor na nebesima. Ja hoću, da mi kažeš, tko je iza Boga najsretniji ali na zemlji. Ponovno bez oklijevanja odgovori pjesnik: Onaj je najsretniji, tko je Bogu najsličniji.

Doista je tako. Što smo Bogu postali bliži i sličniji, što je u našem djelovanju u životu utisnuto više svetosti Božje, to smo sretniji.

Mi često puta govorimo o rajskoj sreći i blaženstvu jednoga djeteta baš zato, što je nevino, bez ikakve zlobe i nepravde, u potpunoj milosti Božjoj. Toga radi umjetnici rado prikazuju anđele Božje u djetinjoj dobi. A u najpunijoj mjeri je to baš posjedovala bl. Djevica Marija, što čovjeka čini najsretnijim. Toga radi sv. Bonaventura veli o Njoj: „O Kraljice Marijo, tko je Tebi ravan! Tvoje je nebo bogato zvijezdama. Ti si u majčinskom krilu hranila Stvoritelja većega od sviju svijetova. Ti si ulaz k najvećemu Gospodinu. Ti si dvorana Sjajna, nova zvijezda. Svi narodi hvalite Kraljicu, nebesku pomirnicu."

MARIJA I ANĐELI KLANJAJU SE NOVOROĐENOM ISUSU
Naslikao Botičini

Vrhunac sreće Marijine.

Marija je zaista najsretnija među svima stvorovima. Ona imade toliku puninu nevinosti, svetosti, milosti, da nadilazi sve ljude, svece i anđele. O Njezinoj sreći, blaženstvu i milosti govori samo sv. Pismo i divi Joj se evanđeliste. Baš radi tolikih svojih odlika postaje Majkom Božjom i time se opasala još najvećom srećom. Evo kako govori riječ Božja, sv. Pismo o toj Marijinoj sreći: „Posla Bog anđela Gabrijela u grad galilejski po imenu Nazaret k djevici zaručenoj mužu po imenu Josipu iz doma Davidova; i djevici bijaše ime Marija. I ušavši anđeo k Njoj, reče: „Zdravo, milosti puna; Gospod s Tobom; blagoslovena Ti među ženama!"

A ona čuvši ovo poplaši se od riječi njegove i posmili, kakav li je to bio pozdrav.

I reče Joj anđeo: „Ne boj se, Marijo! Jer si našla milost u Boga. Evo zatrudnjet ćeš i rodit ćeš Sina, i nadjeni mu ime Isus. On će biti velik, i nazvat će se Sin Svevišnjega, i dat će mu Gospod prijestolje Davida, oca njegova, i kraljevat će u domu Jakobovu uvijek, i Kraljevstvu njegovu ne će biti kraja.

I odgovarajući anđeo reče Joj: Duh Sveti doći će na Tebe, i sila Najvišega osjenit će Te. Za to će se i sveto, što ćeš Ti roditi, nazvati Sin Božji. I eto. Elizabeta, rođakinja Tvoja, i ona zatrudnje sinom u starosti svojoj, i ovo šesti je mjesec njojzi, koju zovu nerotkinjom; jer u Boga nije ni jedna stvar nemoguća.

A Marija reče: Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po riječi Tvojoj! I anđeo otide od Nje."

Osobita odlika sreće Marijine.

Jedina je Marija, kojoj samo sv. Pismo, riječ Božja govori: „Zdravo, milosti puna, Gospod je s Tobom, blagoslovena Ti među ženama. Jest blagoslovena među ženama, jer je milosti puna t. j. narešena svakim darom Božje milosti. Gospodin je s Njome toga radi. On prebiva u Njezinoj duši svojom milošću. Zato je našla još jednu novu milost, da će eto začas Gospodin prebivati u Njezinoj utrobi svojim čovječanstvom i božanstvom. Milosti je puna, jer Joj nije milost Božja manjkala ni jedan čas, otkako je počela postojati tako, da se na Nju odnose i druge riječi sv. Pisma: „Gospod me je imao od početka u svome planu. Prije nego me stvori, od vijekova sam predmet Mjegove Providnosti. On me zače u vječnoj svojoj odluci, prije nego na svijet dođoh. Još nije bilo ponora, ni voda još nije isticala iz izvora zemaljskih. Još nije bilo ni bregova ni gora ni visoravni. Ja sam već bila začeta u umu Njegovu, prije nego su zvijezde svijetlile, potoci šumili, prije nego li učvrsti temelje zemlje."

Ako je dakle Mariju od početka Gospodin imao i napunio je svakom milosti, onda nije nijedan čas bila pod tuđim gospodstvom, u nemilosti Božjoj. Nijedan čas nije imala Ona onoga, što se protivi Gospodinu, a to je grijeh. Jest, bez grijeha je započela svoj život jednako kao u umu Božjem, tako i u tijelu ljudskom. Sve je to tako zato, jer Ju je Gospodin od vijeka odredio ovako: ,,Evo zatrudnjet ćeš i roditi ćeš Sina i nadjeni mu ime Isus. On će biti velik i nazvat će se Sin Svevišnjega."

Razlog velikih milosti Marijinih.

Kako to, da je od sviju Židovka Staroga Zavjeta baš Marija našla toliku milost u Gospodina? Eto zašto, jer nitko nije toliko za Spasiteljem čeznuo, i prema tomu Njemu pripadao, koliko Marija; a drugo nitko ·e nije toliko rado prilagođivao volji Bošjoj, koliko Marija.

Sv. Matilda je mnogo željela doznati, na koji se način najbolje štuje Majka Božja. Jednoga dana reče joj Spasitelj: ,,Pozdravljaj djevičansko srce moje sv. Majke kao srce, koje je najviše od svega svijeta čeznulo, da ja čovjekom postanem i da se rodim na zemlji. Te su mi se Njezine želje i čežnje toliko svidjele, da sam se upravo zato k Njoj spustio i Nju odabrao!"

Pa i jest tako. Ona je sva Bogu pripadala. Uvijek Joj je prva pomisao i bojazan bila, da ne bi što Bogu uskratila. Anđeo Joj naviješta, da će postati Majkom Božjom, a Ona odmah pita: ,,Kako će to biti, kad ja nemam muža?" Jest, nema muža. Ona je zaručena, ali se vidi, da je to samo poradi židovskoga zakona, koji bi je pokušao kamenovati, kad bi se opazilo, da će postati Majkom, a nije zaručena. Ona je zaručena, ali pod uvjetom, da sačuva djevičanstvo, koje je Bogu zavjetovala, da i dalje sva samo Bogu pripada. Zato će Duh Sveti učiniti, da čisto i sveto začne Sina svoga, koji će u isto vrijeme biti i Sin Božji zato, što je Njegova božanska narav rođena od Boga Oca, i zato, što je Njegovo čovječanstvo u utrobi Marijinoj stvorio sam Bog Duh Sveti.

Majko Božja, moli za nas!

Tako je dakle Marija pripadala samo Bogu, da Joj anđeo morao natanko sve razložiti, da li je to sve moguće, što Joj on naviješta, a da Ona ništa ne povrijedi svoju potpunu pripadnost samo Gospodinu. Onda istom se sasvim predaje volji Božjoj: ,,Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po riječi Tvojoj."

Ne možemo se snaći, čemu da se više divimo u tom cijelom događaju: da li je veća Marijina poniznost, ili posluh ili ljubav prema Bogu!

Od vijeka je vidio dragi Bog takvu Mariju, zato Ju je sačuvao i od istočnoga grijeha i odabrao Majkom Božjom i naresio svakom puninom milosti i uzdigao nad sve stvorove.

O kako si velika, Bezgrijeha Začeta Djevice Marijo! Zaista si Ti najsretnija, jer si Bogu najsličnija! A i nama si najbliža i najmilija, sveta Bogorodice, naša Suspasiteljice! To si zasvjedočila tolikim dokazima svojih zagovora i milosti. To svjedočiš kroz tolike godine čudesnim događajima u Lurdu, gdje tako neprestano potvrđuje ono, što si rekla maloj, sada svetoj Bernardici: ,,Ja sam Bezgrješno Začeće".

Bezgrješno Začeće, draga Naša Gospa Lurdska, moli za nas, sada i na čas smrti naše. Amen.

Dr P. Lončar.

NAŠE PUTOVANJE

Na put! U Lurd! Zar i ja? Pa ja nikamo ne putujem. Niti ne mislim, da se kamo spremam na put. A za Lurd i uopće za putovanje ni sredstava nemam. A ipak ćeš na put i već putuješ!

Da, i ja, i ti, i svi mi putujemo, hoćeš li ili ne ćeš. Cijeli je naš život putovanje. Mi smo putnici. Mnogo sličimo na putnike-hodočasnike. Ali nesamo na hodočasnike, koji putuju u Lurd ili u Svetu Zemlju na ovom kraju groba, nego i na drugom kraju groba. Mi putujemo neprestano u vječno nebo, u konačni naš nebeski Lurd!

Što dulji put, to se pomnije bira prtljaga. Mnogo stvari treba da ima putnik pri ruci. No jedne su stvari više, a druge manje potrebne. Ali dvije su stvari tako neophodno potrebne, da bez njih nema uopće dobra puta. To su: putna karta i novac.

No, reći će netko: mi barem za ovo životno putovanje ne trebamo putne karte!

Trebamo, trebamo i još kako je trebamo, i to ispravnu putnu kartu. Bez ispravne putne karte može čovjek doživjeti mnoge neugodnosti. A što znači u ovom slučaju ispravna putna karta? To je milost Božja.

A što bi bio novac u ovom putovanju? To je sveta moć i neprestana borba i svladanje samoga sebe, đavla i svijeta.

I upravo su nebrojena iskustva pokazala, da je ovo dvoje: milost Božja i svladavanje ono jedino i glavno što nam čini sretnim putovanje naše konačnom cilju našemu, u vječno nebo.

I nesamo sretno, nego i veselo se ovako putuje.

Primjer djece.

Da, reći će netko: upravo je jako veselo, kad se mora svladavati, ta to je vječna muka!

Nije! Nikako nije! To je samo umišljena teškoća.

Koliko puta smo gledali djecu kada prolaze ulicom. Idu iz škole. Snijeg je okopnio. Svuda su ceste čiste i od zime čvrste i ravne. No pokraj puteva stoje velike hrpe, kao kora tvrdoga zaleđenoga snijega, kojega su za vrijeme snježne vijavice zgrnuli sa cesta u hrpe. Naravno, da se te debele naslage nijesu mogle rastopiti brzo.

Gle, što vidimo! Gotovo će svako dijete prelaziti i gaziti po tim krutim, visokim hrpama. I duboko će im noge propadati i ogrepsti će se na one oleđene naslage. Ali što je to njima? Svima se lice sja od zadovoljstva. Smiju se sretni, kako su se sami vješto izvukli iz tih dubokih, tvrdih, snježnih gomila. I kad su vidjeli ranjene noge od onih ledenih oštrica,

SRETAN I VESEO BOŽIĆ neka bude svim povjerenicima, pretplatnicima, čitateljima, suradnicima, oglašivačima i prijateljima „Naše Gospe Lurdske“!

i onda su se opet smijali, jer im je glavno, da su se ipak junački i vješto, ma uz veliki napor, izvlačili. I gle, eno ih, i dalje prolaze kroz sve te naredane gomile okorjele ledom. I svaki puta se još uz veći smijeh i muku i opet izvlače, makar su svuda naokolo utrte široke i lijepe staze i putevi.

Što nas uče djeca ?

Što to znači ? Zašto se muče i bez potrebe ranjavaju ta djeca ? Znači to mnogo. Znači, da u svakom čovjeku leži silna želja: biti pobjednikom.

I dok dijete traži obijesno neke zapreke, da iskuša svoje snage, odrasao čovjek ne treba da to traži. On nailazi na mnoštvo zapreka oko sebe i u sebi svaki čas. I nema čovjeka, koji ne bi morao u boj. Svi to moraju i svatko Ali mi često puta mrmljamo i ljutimo se, pa si time samo otešćavamo život. Pokušajmo naše zapreke okrenuti u zanimivu zabavu. Svaki čas eto prilike. I opet zapreka! Što ću sada? A ne može da bude drugačije! Reći ću: upravo sada hoću da vidim, kako ću se sada ponijeti! Zar da mene svlada štogod?

Ne, i ne! Ili će brzo proći teškoća sama od sebe ili ću se pokazati pobjednikom. Uzdići ću se iznad sebe, upraviti pogled u nebo i zapjevati, makar su noge „već izranjene od leda i okorjela snijega“. Zašto dijete može? Naprijed, i uvijek samo naprijed!

Dalek je put do neba, a vrijedno je doći onamo i izmorenih nogu i ruku, bolne duše i ranjena srca.

Teško se na primjer podnosi, kad na nas netko navali s mnogo nepravednih riječi. I čini se, da nas je sve već zasulo tako, da ni proviriti iz toga zla ne možemo.

Ne dajmo se ni tada svladati. I opet trgnimo pogled svoj od zemlje k nebu, koliko možemo. Ranit će nas doduše mnogo toga i bol će nam zadati, ali usmrtiti dušu ne će!

Glavno je to, da je Bog s nama zadovoljan, i što On misli i kaže za nas. Jer kad dođemo do naše posljednje putne stanice, onda će nas dočekati samo Bog, naš Spasitelj, koji je sam bio najveći Pobjednik. On, koji je od svoga rođenja do smrti podnio krotko silne i ogromne teškoće nama za Uzor i spasenje. Dočekati će nas radosno i milo naša draga Majka, naša

POŽEŠKI HODOČASNICI PRED BAZILIKOM GOSPE LURDSKE U LURDU

ljubljena Gospa Lurdska, koju smo vjerno i odano u svim našim zaprekama i teškoćama zazivali. Ona nam je bila i ostat će naša najjača putna palica. **A. Metzger.**

STARA GOSPINA SLIKA

U tamnom kutu zapuštena hrama,
gdje pauci pletu svoje duge niti,
ikona jedna
visi crna... sama...

Slika Majke Božje prašinom je skrita,
dragulji su brojni skinuti sa krune,
pozlaćeni okvir bez staroga sjaja
siv je, suh... i trune.

O Marijo Majko, što ikonu re iš,
gdje su Tvoje djece ruke tople, male,
da za ljubav Tebe svako veče prose
i kandila pale... ?

Gdje su dobre majke, koje su Ti često
dolazile reći, sve što ih boli;
gdje muževi jaki, da pokažu djeci
pred slikom Tvojom kako se moli... ?

Ah tužno sve je... tu nikog nema...
u hramu je pustoš, praznina i tama,
a u kutu tihom zapuštena visi
ikona sama...

A djeca Tvoja lutaju, o Majko,
željni prave sreće, mira i slobode...
ne znaju jadni, da u propast idu,
i ne slute, da ih zli pastiri vode.

Da — djeca Tvoja lutaju daleko,
misle, da će naći sreće i mira...
a sreća im može samo onda procvast,
kad se Tebi vrate i Ti ih odvedeš
do pravog Pastira.

U tamnom kutu ikona je stara,
čeka djece svoje ruke tople, male,
da ljubav donesu, da se Majci vrate
i kandila pale...

Aleksander Kokić.

Na obranu vjere

Je li Isus osnovao vidljivu Crkvu?

1. **Isus je došao da spasi sve ljude.**

Znamo, da je Isus došao na svijet, da ljude spasi i da ih nauči put i vjeru spasenja. Za to je Krist naučavao i zato je umro na križu. Ali sigurno stoji, da Krist nije htio, da spasi i nauča samo one, koji su s Njim živjeli. Svim ljudima treba spasenje, pa i onima, koji će desetak i stotinu stoljeća živjeti iza Kristova uzašašća na nebo. Isus je uzašao na nebo. Dovršio je dakle djelo spasenja, pa sam više ne će poučavati ljude. Dao je ljudima svu istinu, ali se morao još pobrinuti i za to, da Mu djelo ne propadne. Ljudi bi brzo zaboravili njegovu nauku. Njegova presveta krv ne bi imala željenih uspjeha u ljudima, da se Isus sam nije pobrinuo za nas. Prije nego što se Isus rastavio od apostola, rekao im je: „Dana mi je sva vlast, na nebu i na zemlji. Kao što je mene poslao Otac, šaljem i ja vas, da idete u sav svijet i naučavate sve narode, da ih učite da drže sve, što sam ja vas učio; i krstite ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Tko vjeruje i pokrsti se, spasit će se; tko ne vjeruje, bit će osuđen. Evo, ja sam s vama do svršetka svijeta".

Osigurao je dakle Krist baštinu Svoje nauke i Svoga djela za sve ljude i sva vremena.

Po Kristovu nalogu pošli su apostoli u poganski svijet. Usprkos tolikog bijesa pogana propovijedali su apostoli raspetoga Isusa. U svim su narodima i krvlju svjedočili za vjeru Isusovu. Među svima su narodima našli učenike i vjernike za Krista. I tako se osnivala vjerska općina. Što su ih pogani žešće progonili, to je broj kršćana sve više rasao. Tako je mogao crkveni otac Tertulijan uskliknuti: „Pokosite nas, pogani; uzrast ćemo opet na novu žetvu, i ako nas pokosite; krv mučenika sjeme je kršćana". Tako je rasla Crkva pred očima čitavoga svijeta. Vidljivi su bili apostoli, vidljivi kršćani, vidljivi su bili i obredi ove Crkve: sv. krst i drugi sakramenti; vidljiva su bila mjesta kršćanskoga sastajanja, crkve, hramovi i oltari.

2. **Kraljevstvo Božje na zemlji je vidljiva Crkva.**

Kad je Isus govorio o svome kraljevstvu, nije mislio na nebo ili samo na dobre i svete ljude na zemlji, nego je mislio uopće na vidljivu Crkvu na zemlji. To dakle kraljevstvo Isusovo na zemlji obuhvaća bez razlike i dobre pa i same zle ljude, sve, koji pripadaju Crkvi. To se vidi iz Isusovog govora: „Kraljevstvo je nebesko slično čovjeku, koji posije dobro sjeme na svoju zemlju. Kad su pak njegovi ljudi spavali, dođe njegov neprijatelj i zasije korov među pšenicu." Uzrasla je dakle pšenica i korov. Sluge su htjeli da iščupaju korov, ali gospodar reče: „Pustite, neka oboje raste do žetve, a u vrijeme žrtve reći ću žeteocima: pokupite najprije kukolj i svežite ga u snopiće i spalite ga; pšenicu pak skupite u moje žitnice". (Mat. 13, 24—30).

Očito znači ovdje „kraljevstvo", o kojem Krist govori, takvo kraljevstvo, u kojem raste pšenica i kukolj, t. j. dobri i zli ljudi. Zli ljudi sigurno se ne nalaze ni u nebu niti u nekakvoj nevidljivoj zajednici svetaca na zemlji. Dakle Isus jasno govori o vidljivoj Crkvi kao o svojem kraljevstvu. Isus ne govori ni o kraljevstvu na nebu niti o kraljevstvu, u koje bi spadali samo dobri i sveti ljudi na zemlji.

Isto možemo razabrati i iz drugih Kristovih riječi: „I opet je kraljevstvo nebesko slično mreži, koja se baca u more i uhvati svakovrsne ribe. Kad je puna, izvlači se van pa se sabiru dobre ribe u posude, a zle se bacaju van. Tako će biti i na koncu svijeta. Izaći će anđeli, razlučit će zle od pravednih i baciti će ih u oganj."

3. **Koju je Crkvu Krist osnovao?**

Ako samo površno pogledamo Isusovo nastojanje u Evanđelju, opazit ćemo, da je On doista htio da osnuje neko vidljivo društvo, koje bi imalo da nastavi Njegovo djelo. On želi, da svi ljudi u sva vremena upoznaju Njega, da uzvjeruju i da se spase. Zato je morao da nekome preda ono božansko poslanje, koje je On sam primio od nebeskog Oca. Iskrena težnja za spasom lako nalazi put k jedinoj Crkvi Kristovoj, jer je Isus sam dao Crkvi takove oznake, po kojima će ljudi moći da upoznaju, da je ona od Krista osnovana.

Mora nam biti jasno, kad se radi o duši, da se radi o neizmjerno važnoj stvari. Svaki čovjek ima da si jednom dade računa o tome, što misli o Crkvi. Zato Isus otvoreno kaže, da će svoju Crkvu sagraditi na Petru kao na temeljnom kamenu. Prema tome, da li je Crkva Kristova tamo, gdje nema Petra? Jasno je kao sunce, da nema Crkve bez Petra. A gdje se nalazi Petar? Druge vjere ga ne priznavaju svojim temeljem. Jedino je katolička Crkva sagrađena na Petru i njegovim nasljednicima, kao na osnovnom kamenu vidljive Crkve. Isus je dakako temeljni kamen naše vjere, ali Isus je vidljivu Crkvu sagradio na Petru, jer njega je postavio svojim zamjenikom na zemlji. A Petar kao biskup od Isusa postavljen imade svoje zakonite nasljednike, kao što ih imadu i drugi apostoli. Ti njegovi nasljednici jesu ono, što je bio i on, to jest temelj Crkve Isusove.

Nadalje sama Crkva mora da ima takve oznake, koje jasno pokazuju, da je ona jedino prava i jedino istinita Crkva. Prava Kristova Crkva mora da bude:

1. **Jedinstvena:** jer samo je jedna istina. Gdje ima protuslovlja i nesloge, tamo ne može biti istine.

2. **Sveta:** Krist je Najsvetiji i traži samo svetost. Gdje nema svetosti, nema Kristove Crkve.

3. **Opća:** Isus je umro za sve ljude i hoće da se svi spase. Kristova Crkva mora dakle biti za sve ljude.

3. **Apostolska:** Crkva Kristova i danas mora da je baš takva, kakva je bila u vrijeme apostola, koji su vjeru i nauku sv. Crkve primili neposredno od Isusa Krista.

Preostaje nam dakle potražiti, da li katolička Crkva (na Petru osnovana) ima sve ove oznake.

Katolička Akcija

Sveta Misa

Čitav naš život mora biti služba Bogu. Bogu moramo služiti ne samo molitvom, nego i radom i žrtvama. Već je u svetom Pismu Staroga Zavjeta tražio Bog od Izraelaca, da Mu iskazuju čast na poseban način t. j. žrtvama. U Novom Zavjetu pak je najveća i najbolja žrtva, što ju prinosimo Bogu sv. Misa. Nema ništa svetije ni ljepše na zemlji, nego što je sv. Misa. Pred nama je živa Kalvarija, a na njoj umirući Bog. Morao bi nas sveti strah obuhvatati svaki puta, kad prisustvujemo sv. Misi. O kršćani, ako možemo pođimo svaki dan k sv. Misi. U nedjelju pak i velike blagdane dužni smo ići pod smrtni grijeh.

Hrvati su bili uvijek i dobri kršćani; rado su polazili na sv. Misu, a i sada mnogi idu. I u radne dane nalazimo kod nas ljudi na sv. Misi i po gradovima, a pogotovu po našim selima. Kako je lijepo vidjeti narod u Adventu, kad ranom zorom puni crkve. Tako čini i staro i mlado.

To je lijepa strana našega vjerskoga života. No na tu svijetlu stranu počele su padati crne mrlje. Nedjeljna se Misa počela sve više zapuštati. Moderni život onemogućuje nekima ići i na nedjeljnu sv. Misu. N. pr. željeznički činovnici to ne mogu. No vidjeli smo i one, koji mogu, a ne idu. To su športaši, turiste, grabari i placeri i „uličnjaci i cestari", nazovimo ih tako, jer radije stoje i sjede po ulicama grabama, placovima i cestama, nego da se u crkvi pomole Bogu. To je gadna mana nekih naših ljudi, koja boli naše svećenike, koja boli sve poštene, bogobojazne i dobre ljude. Zadaća je Katoličke Akcije, da uklonimo ovu manu iz našega naroda. Žalosna je pojava, da treba kršćanina silom tjerati u crkvu. Taki ljudi, koji idu u crkvu silom ili iz ljudskog obzira čine Bogu malo veselja.

Zla navika.

Mnogi idu u crkvu samo iz navade, hladna srca. To nam potvrđuje njihovo vladanje u crkvi. O kakvoj pobožnosti nema ni govora. Dosadno im je. Jedva dočekaju svršetak. Što je razlog tome ? Ne ponesu sa sobom ni molitvenika ni krunice, ne shvaćaju točno pojedine dijelove Mise. Onda im, dakako, mora biti dosadno.

Još je jedna zla navika u našemu narodu što mnogi mnogo zakašnjavaju kad idu na Misu. Ima ih, koji ne stižu ni na glavne dijelove sv. Mise. Takva Misa ne valja. Ima ih, koji misle da je dosta, ako se samo pokaju u nedjelju u crkvi, izmole najviše Očenaš ili dva i pođu van, jer im se žuri. Misu ne može da zamijeni nikakva molitva ni žrtva, jer je ona žrtva najveća, gdje se sam Bog za nas žrtvuje.

Zato kršćani prisustvujmo svakidanjoj sv. Misi, ako to ne možemo, a ono barem nedjeljnoj i to cijelim srcem i dušom, a ne samo tijelom. Radimo oko toga, da naša djeca budu uvijek na Misi i da vladanje njihovo bude takovo, kakvo dolikuje pred samim Bogom.

Znademo li za koga, da je napustio crkvu, sklonimo ga i opet da se vrati. Prikažimo mu veličinu i dobrotu Božju, koju nam je dao u sv. Misi. Takvim ćemo radom učiniti najviše na polju Katoličke Akcije i na poboljšanju našega naroda. Prir. **A. Vojvoda.**

Iz kršćanskoga nauka

Isus u Nazaretu do svoje 12. godine

(*Matej*, *II.* 19, 23; *Luka*, *II* 40, 51.)

* Kad je Herod umro, ponovno se anđeo javio Josipu u snu i rekao mu: Ustani, uzmi dijete i mater njegovu i vrati se u zemlju izraelsku, jer nema više na životu onih koji su djetetu želji smrt.

Josip je ustao, uzeo majku i dijete i uđe u zemlju izraelsku.

Ali čuvši, da Arhelaj vlada u Judeji mjesto Heroda, oca svoga, poboja se onamo otići; nego primivši Božju zapovijed u snu otiđe u pokrajinu Galileju. I došavši nastani se u gradu, koji se zove Nazaret, da se ispuni, što su kazali proroci: Zvat će se Nazarejin.

A dijete je raslo i bilo je duhom jako, jer je bilo puno mudrosti i milost Božja bila je u njemu, a roditeljima svojim bio je poslušan.

ISUS HOĆE DA VJERUJEM.

Isus je svojoj majci, Djevici Mariji, pomagao, u čem god je mogao. I ja ću poput Njega u kući pomagati svojoj majci.

Isus je u svemu bio uzor: kad se igrao, kad je molio, kad je jeo, kad je učio.

I ja ću nastojati, poput Isusa, da u svemu budem uzor svojoj braći i sestrama, malim drugovima i prijateljima.

TUMAČENJE.

(*Višeputa pročitaj i govori o tom s majkom*).

* Isus je bio Bog, a ipak je htio, da provodi isti život, kao i ostali dječaci Njegova kraja i godina.

U Nazaretu se još i sada nalazi zdenac, kog nazivaju „Izvorom Djevice". Život nazaretske dječice možemo si lagano predočiti. Sigurno je Isus često dolazio s majkom na taj zdenac, jer je taj u Nazaretu bio jedini, da si pribave toliko potrebnu vodu za život. Inače nije odilazio daleko od kuće.

Nadalje kod kuće je pomagao po svojoj snazi majci. Radovao se si urno, kad je izvršivao naloge svog poočima sv. Josipa.

I ja ću rado slušati oca i majku.

* Roditelji malenog Isusa bili su siromašni i zato se Isus hranio vrlo priprosto, kao svi siromašni ljudi onog doba. Isus se nije hranio raznim skupim jelima, nego mu je hrana bila: kruh, jaja, nešto malo ribe, i skakavaca pečenih na žeravici, a voda mu je bila piće.

Nikad ne ću prigovarati mojoj kud i kamo boljoj hrani.

Isto je tako i odjeća malenog Isusa bila priprosta, od običnog platna, ali zato uvijek čista.

Ni ja za to ne ću gledati da mi odijelo bude fino i od svile, nego ću se zadovoljiti običnim, ali čistim odijelom.

* U časovima odmora igrao se Isus sa svojim drugovima nedužne igre. Najradije se zabavljao oponašajuć vjerske obrede i svirajući na frulu. Bio je vanredno dobar i blag i nikad se nije posvadio sa svojim drugovima.

Ni ja ne ću zadirkivati svojih drugova, pa se onda nećemo svađati kod igre. Biti ću uvijek, poput Isusa, uljudan.

* Kod ustanka je Isus uzdignuo svoje srce Bogu Ocu i prikazao Mu svoja djela na otkup naših grijeha. Isus je govorio: Oče, eto došao sam na zemlju da vršim tvoju svetu volju; da žrtvujem sebe za otkup svijeta.

Najljepši satovi Isusovi su bili, kad mu je Blažena Djevica čitala Sveto pismo i učila Ga ono, što treba znati dječak njegovih godina.

Rado ću učiti molitve, koje trebam znati za prvu sv. Pričest.

* Za vremena Isusovih bila je u Nazaretu zasigurno kakva škola.

Blažena Djevica Marija je Isusa poslala u školu, da nauči židovski, kojim su jezikom govorili samo učeni ljudi.

Isus je učio Sveto Pismo, jer je to bila knjiga napisana židovskim jezikom.

Materinji jezik Isusov, kojim je uvijek govorio među drugovima, što ga je naučio na koljenima svoje majke, bio je od židovskog različiti jezik; jezik je to, kojim se služila iza ropstva babilonskoga cijela Palestina, a zvao se aramejski.

I ja ću rado ići u školu.

* Isus je božanski uzor, poslan svoj djeci od dragoga Boga.

Uzor je nešto, što treba nasljedovati. Uzor pisma je vrlo lijepo napisana stranica, koju trebamo nastojati da ponovno napišemo.

Tako trebamo nasljedovati Isusa i uvijek raditi ono, što bi On radio na našem mjestu kod kuće, u školi, kad se igramo, kad nam tkogod što zapovijeda, kad pomažemo roditeljima i našim malim uslugama jako razveseljujemo njihovo srce.

MOLITVA: Isuse, prijatelju naš, smiluj se nam

ODLUKA: Nikad ne ću odlaziti od kuće bez dopuštenja majke.

PITANJE: Kojih se pravila trebamo držati kod zabave i odmora?

Kod zabave i odmora moramo obdržavati dva temeljna pravila:

a) **prvo je pravilo, da se ne zabavljam ničim nečasnim i nedopuštenim;**

b) **drugo je pravilo, da igru i odmor prekomjerno ne produžujem.**

Po Charlesu: **Ivo Puhan.**

Kršćanska obitelj

Tajna

U nekom zgodnom selu živjele su dvije porodice. Jedna je živjela u blagostanju i bogatstvu, a ipak nije bila na glasu kao sretna obitelj. Pripovijedalo se, da se njezini članovi često svađaju.

Naprotiv za drugu obitelj su rekli, da u njezinoj kući vlada sloga i sreća, premda su ti dobri ljudi bili vrlo siromašni. Otac bogate porodice napokon nije više mogao trpjeti ovakovo stanje stvari. Pohodio je ubogoga susjeda i upita ga, odakle to dolazi, da je njemu, bogatašu, sreća uskraćena. „Imam velikih zemljišnih posjeda i novaca u obilju", reče, „a ipak živimo u vječitom razdoru i otešćujemo jedan drugome život. Vama manjka najpotrebnije, a ipak je vaš život tih, miran i sretan. Kako to?"

Siromah se malo zamisli i onda odvrati:

„Možda je krivnja u tome, što ste vi svi odviše savršeni". — Bogataš odvrati, da bi tim lakši morao biti zajednički život, čim je veća savršenost pojedinih članova. — Ali na to ne će ubogi da pristane i reče: „Gledajte samo, mi imamo mnogo pogrješaka, a to i uvidimo. Danas sam na pr. ležao kraj sanduka za ugljen i htio da pijem svoj čaj. Moja je žena prošla kroz sobu i prolila mi čaj. Odmah sam se ispričao ženi i rekao: „Moja je krivnja, bilo je glupo od mene, što sam stavio čaj nasred sobe, gdje se lako moglo nogom prevaliti." Ali je moja žena brzo pobrisala čaj i rekla: „Ne, ne, trebala sam bolje paziti, moja je to nepažnja bila". Vidite dakle, mi imamo svi svoje pogreške i tako ih dobro poznamo, da ne nalazimo prilike, da se izgrdimo ili svađamo."

Bogataš je časak šutio i onda reče na to:

„Razumijem. Kod nas bi se to drukčije dogodilo. Ja bih bio rekao svojoj ženi: Zar ne možeš gledati, kamo ćeš stupiti? Dobro je, što nemaš tri noge, cijela bi kuća naskoro bila raskomadana." A moja bi žena bez sumnje odvratila: „Tako ti treba. Lijenčina kakva si ti, koja se proteže na jastucima i druge riječi u poslu, nije zavrijedila bolje." Vi imate pravo, susjede, mi smo presavršeni, — ili mislimo, da to jesmo."

* * *

Nije li u tvojoj obitelji isto tako, da ste „presavršeni", i da se ne trebate popravljati? Sigurno je tako, ako se svađate. Samo ondje vlada mir, gdje svaki uviđa svoje pogrješke i hoće da se popravi. Priredio: **M. R.**

Sovjetska obitelj

Kada oduševljeni obožavatelji sovjetske Rusije pričaju o Rusiji, onda govore o onom što je sve ona stvorila, o velikim fabrikama, tankovima, aeroplanima, a prešućuju ono što je ona razorila. U težnji da stvori novo, kolektivno društvo, u kojem se pojedinac gubi u zajednici, komunizam je razorio temeljnu jedinicu svakog zdravog društva, a to je porodica.

Ne društvo, nego horda.

Sovjetskim je vlastodršcima ideal ne društvo, koje sačinjavaju pojedinačne porodice, nego društvo, koje je slično hordi. U takovom društvu porodica više ne postoji. Muž i žena žive samo tako dugo u zajednici, dok im se to hoće. Djeca ne pripadaju roditeljima, niti oni na njih imaju ikakva prava, nego su vlasništvo države. Čim se dijete rodi, imaju ga roditelji odmah odnijeti u državno dječje sklonište. Tamo će dijete dobiti sve što treba.

Plodovi.

Kakvim je plodovima urodilo ovakvo uređenje društva: Na stotine hiljada je zapuštene djece, za koju se nitko ne brine. Matere nose gladnu djecu i kukaju. Muževi su ih ostavili. A tko joj je muž? Bog zna. Tko će prehraniti djecu? Pa država. Ali nema dosta dječjih skloništa za toliki broj djece. U koliko ih ima, nema onoga, tko će se brinuti za djecu, nema ni odijela, ni hrane, nema majčinskog srca.

Ministarski savjet.

Nedavno su narodni komesari ili ministri u Rusiji održali sjednicu, da se pozabave tim strašnim pojavama. Sa sjednice izdan je opširan izvještaj, iz kojega možemo dobro upoznati prilike u Rusiji.

Na sjednici ministri su bili vrlo zabrinuti, što da se uradi za toliku zapuštenu djecu. U lipnju ove godine izdana je naredba, da se podigne velik broj zavoda za mladež. Ali ta se naredba ne provodi. Ono što je podignuto, ni iz daleka ne dostaje za toliku djecu. Od 22.550 iznad 14 god. stare djece, država je jedva polovicu smjestila u tvornice i zanatske škole. A što je s ostalom djecom? Opet se zaključuje, da se naredba ima ostvariti.

Zakon o alimentaciji.

S pitanjem zapuštene djece u žalosnoj je vezi zakon o alimentaciji. Tko se ima brinuti za ono dijete, koje plače u krilu majke? Naravno, otac. Ali za oca se ne zna. Nitko ne će da se prizna ocem tog djeteta. Ministar pravde izvješćuje, da je u god. 1934. bilo 200.000 procesa radi neplaćanja alimentacije. U kaznenom zakonu stoji paragraf, da se onaj koji prkosno uskrati plaćanje alimentacije, pošto je sigurno utvrđeno, da je to dužan, kažnjava robijom do 2 godine. Ali ni taj paragraf nije donio jadnoj djeci nikakve pomoći. Zato ministarski savjet zaključuje, da organi GPU imadu tražiti oceve zapuštene djece i utjerivati plaćanje alimentacije.

Zakon o rastavi braka.

Do sada je rastavu braka mogao jedan bračni drug dobiti tako, da je jednostavno od upravnih vlasti zahtijevao, da se njegov brak poništi, a da za to drugi bračni drug nije ni znao, niti ga se pitalo. Tako se događalo, da je jedan bračni drug istom poslije provedene rastave bio od državnog ureda obaviješten, da je njegov brak razvrgnut. Sada je ministarski savjet zaključio, da se rastava braka može provesti samo sa znanjem obih bračnih drugova. Tako se Rusija sve više mora približiti zakonodavstvu ostalih civilizovanih država.

Zgodan odgovor

Neka je seljačka bakica poluglasno molila i išla na strmo brdo, na čijem se vrhu nalazi čuvena hodočasnička crkva.

„Kamo ćete?" zapita šumar, koji je baš sada silazio s brda, i bio je neobičan neprijatelj hodočašća. Često se rugao ludim ljudima, koji su se mučno penjali na visinu i prolazili kraj njegovog stana. On je naprotiv običavao da se svako veče spusti dolje u gradić, da sa svojim prijateljima popije u gostioni čašu vina.

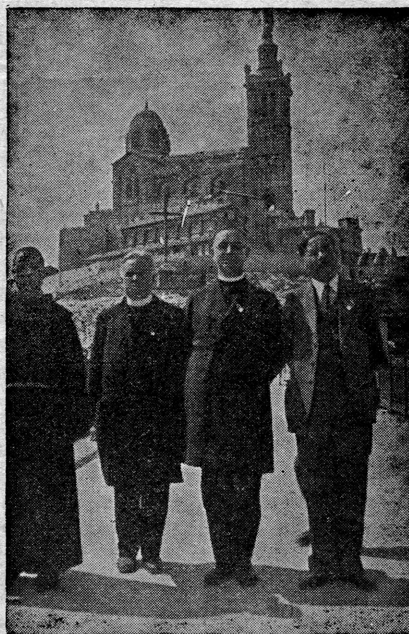
„Idem gore do kapelice Majke Božje, gospodine šumaru," glasio je odgovor bakičin.

„Tako! Zar dolje nemate crkve, gdje možete štovati Majku Božju isto tako, kao ovdje gore na brijegu? Zašto se tako često i teško uspinjete na brdo?"

Žena pogleda začuđeno prosvijetljenog čovjeka, ona je dobro znala, da ima dobru zalihu vina u kući, pa mu reče: „E, gospodine šumaru, zar vi nemate vina u kući, koje vi isto tako dobro možete gore piti, kao što i dolje u gostioni; zašto trčite svaki dan dolje?"

Prosvijetljeni šumar ušuti i ode svojim putem.

Priredio: **M. R.**

UČESNICI OVOGODIŠNJEG LURDSKOG HODOČAŠĆA KOD GOSPINE CRKVE U MARSEJU

Foto Ivka Marušić

Gospa dobrog savjeta

Pobožnost

Napredak u duhovnom životu ne može se ni zamisliti bez pobožnosti. Tko može u Gospodnju sve to veću blizinu, ako nije u istinu duboko pobožan? Ova se ipak krepost često i prečesto krivo shvaća i tumači. Radi toga krivog shvaćanja, znade u običnom načinu govora pobožan čovjek doživjeti mnogo neugodnosti. Krivnja je u tome, što imade pobožnih duša, koje vodi samo i jedino čuvstvo. Pobožnost pak, koja je vođena samim čuvstvom nije bitna niti ispravna. Takvi ljudi zapadaju u slatke pobožne osjećaje, no njihova pobožnost nema prave dubine. Ona je izvanjska i čuvstvena. Zapazi li se takva pobožnost na ljudima, koji ne posjeduju drugih kreposti, onda će neupućeni krivo tumačiti pobožnost i pobožnjake. Smatrat će ih u mnogom pogledu zlima, i radi njih će se odbijati od pobožnosti. Ne čuje se jedamput u tom smislu riječ: Pobožnjaci su najgori ljudi. Oni znadu samo moliti, no ne znaju bližnjemu pomoći. To su licumjerci, kakve Isus žigoše, i t. d.

Prava se pobožnost ne sastoji u osjećajima. Razna čuvstva mogu pobožnost pomagati, no u tome nije ništa bitno. Pobožni osjećaji, ugodnost u molitvi, puka čežnja za svetom Pričešću, pa makar i velika, nježne riječi i misli, sve je to sporedno kod pobožnosti. Ne mora se dakle čovjek na to vezati, pa to i nije u njegovoj vlasti. Sv. Toma Akvinski uči, da je pobožnost sklonost i spremnost volje učiniti sve, što spada na službu Božju i što služba Božja od nas traži. Biti Bogu na službu! „Spremno je srce moje, Bože, spremno je srce moje, da Ti pjevam i molim psalme!" To su riječi nadahnutoga pjesnika kralja Davida u psalmu 56. 8. Tim nas riječima sam Duh Sveti poučaje u pobožnosti. Bitno je dakle i najvažnije, da je čovjek vazda spreman se staviti na službu Božju. To može činiti molitvom, raznim nabožnim djelima, primanjem svetih sakramenata i slično. Iz rečenoga i lijepo razabiremo, da je u istinu bit pobožnosti u toj spremnosti i sklonosti volje. Zadovoljstvo u nutrini duše, slatki osjećaji, uzdasi, suze, utjeha i sve drugo je zbilja samo sporedno. Zato se i čovjek na takve osjećaje ne treba obazirati. I bez njih pobožnost postoji. Dadne li mu i to Gospodin, neka bude zahvalan, ali neka se ne predaje previše takvim čuvstvima, a neka ni ne žali, ako ih nema. Uzrok naime pobožnosti je ljubav prema Bogu i poniznost. Ljubav prema Bogu imade prožeti cijelog čovjeka i sva njegova djela. A ni ljubav ne traži osjećaje, pa ni ljubav sa samim pukim osjećajima ne bi bila prava ljubav. Poniznost prikazuje čovjeku njegovo vlastito ništavilo, pa ga potiče na spremnost u službi Božjoj. Ni poniznost nije puko čuvstvo, tako nije ni pobožnost. Čovjek se zato ne smije smesti, ako mu manjkaju nebitne oznake pobožnosti sa svim raznim čuvstvima. Ne smije za to klonuti duhom.

Naprezanjem ili čežnjom za takvim osjećajima ne postizava se prava pobožnost. Tkogod želi biti ispravno pobožan mora u prvom redu odstraniti zapreke, koje stoje na putu pobožnosti. Čuvati se moramo i lakih grijeha. O teškima to ne treba posebno naglasiti, jer će čovjek s teškim grijesima teško biti pobožan. Lahki grijeh čini čovjeka mlakim i mlitavim za sve ono, što je nebesko. Zato i ohlađuje onu spremnost volje, da služi Bogu. Jednako je s prevelikim uživanjem dobara ovoga svijeta. Koji samo teže za zemaljskim nasladama, pa makar i dopuštenima, ti će biti mlaki i hladni za duh pobožnosti. Zemaljske naslade zaokupe njihov duh, rastresaju ih, ne daju volji spremnost, da služi Gospodinu. Ne samo zemaljske naslade, nego i prevelika briga za stvari ovoga svijeta, i te kako smeta pobožnosti. Čovjek se stane gubiti u zemaljštini. Duh mu plovi samo vodama ovozemskih briga, ne može se dizati spram Gospodina. Ove zapreke mora svaki najprije odstraniti, a onda mora i upravice raditi oko svoje pobožnosti. Duh pobožnosti mora si čovjek priskrbiti molitvom, sabranošću, razmatranjem, napose vježbom, da ništa ne odbije Gospodinu, što On traži.

Na taj se način moramo poskrbiti za pravu, unutarnju pobožnost, hoćemo li u istinu napredovati u duhovnom životu. Dovest će nas u Gospodnju blizinu, stavit će nam u dušu riječi obraćenoga Pavla: „Gospodine, što želiš, da činim?", i prije spomenuti nauk Psalmiste: „Spremno je srce moje, Gospodine, spremno je srce moje, da Ti pjevam i molim psalme..."

Dr D. Hren.

ASPIRIN tablete imaju s jedne strane utisnut „Bayer-ov križ" a s druge strane ime „Aspirin 0.5".

ASPIRIN

Mala tableta sa velikim efektom.

Zastupstvo: »Jugefa« k. d., Zagreb.
Oglas registr. pod S. Br. 12.314 od 25. VI. 1934.

Iz Apostolata sv. Ćirila i Metodija

Jubilej sv. Metodija

Dok se štampa ovaj broj našega glasnika „Naše Gospe Lurdske", spremaju se u Zagrebu velike proslave sv. Metodija. Tisuću i pedeset je godina prohujalo ovom zemljom od onoga časa, kad je naš veliki Apostol ispustio svoju svetu dušu. Događaj je u istinu vrijedan proslave. U vječnom gradu Rimu je ta proslava već obavljena, kako smo u našem glasilu prije izvijestili. Sada je eto na redu proslava u središtu Hrvata katolika, u bijelom Zagrebu. Zahvalnost prema velikom našem apostolu i njegovom svetom bratu Ćirilu traži, da se njegov jubilej što dostojnije i što srdačnije proslavi. Zagrebačke proslave napose pokazuju jedinstvo svete Crkve katoličke, upotrebljavala li ona istočni ili zapadni obred. Što je s time o jubileju ljepše naglašeno, nego li molitva i rad za sveto Jedinstvo? Bizant, tuđinac, posijao je sjeme raskola između Istoka i Zapada, i taj je kobni raskol pogodio najviše nas Slavene. Pripadnici istočnih odijeljenih crkvi u većini su Slaveni, braća naša po krvi, i braća naša po svetom krštenju, koje su primili od istih apostola sv. Ćirila i Metodija. Kako glavara Crkve, svetog Oca, boli taj raskol, tako imade boljeti i svakoga između nas. Nismo mi pristaše tako zvane prozelitske propagande, da se odijeljeni silom ili varkom ili kakvim drugim nedopuštenim sredstvima privlače u krilo prave Crkve. U nas postoji molitva, kao najsnažnije oružje i rad u smislu našeg Apostolata svetog Ćirila i Metodija. Izvanje proslave u gradu Zagrebu i po drugim našim mjestima moraju lijepo dokazati našu ljubav i zahvalnost prema svetoj braći. No svaki Hrvat katolik mora svetog Metodija i u svom srcu proslaviti. U Zagrebu će se na spomen svete braće jedna ulica prozvati njihovim imenom. To je u istinu lijepi spomen. No svaki mora i u svom srcu podići neki spomenik našim svecima. Najljepši će biti, ako si može dati račun, da je što više molio i radio prema nakanama našeg Apostolata. Zdušno obavljanje dužnosti, koje nam nameće Apostolat, prikupljivanje novih članova, sakupljanje članarine i dobrovoljnih prinosa, širenje „Naše Gospe Lurdske", Apostolatova glasila, sve će biti to prekrasan dokaz naše zahvalnosti i ljubavi prema svetoj Braći. Svako će takvo djelo biti i ujedno upravljeno k Onom Gospodinu, koji je na posljednjoj večeri, tako usrdno molio, da bi svi jedno bili...

D.

VIJESTI IZ KRŠĆANSKOG ISTOKA

RUSIJA.

Vjerski progoni u Rusiji traju. Na Solovjeckim otocima još uvijek traje progonstvo 23 katoličkih svećenika. Nedavno su onamo poslani: o. Jeronim Serpento i o. Adolf Sabudzinsky, katolički svećenici. I o. Sebastijan Sabudziski, nekada pravoslavni svećenik, koji je god. 1927. iz osvjedočenja prešao na katoličku vjeru i s velikom gorljivošću vršio službu katoličkog župnika u Baru u Sovjetskom Podolju, bačen je u tamnicu.

Novi školski zakon. Početkom ove školske godine izdala je sovjetska vlada novi školski zakon, koji potpisaše Molotov i Staljin. Tim novim zakonom vraća se država u glavnom na poredak, koji je vladao prije revolucije. Opet će se izdavati školske svjedodžbe s klasifikacijom: odlično, dobro, dovoljno, loše, jako loše. Uvodi se stroga disciplina protiv neposlušnih učenika. Uvodi se za sve učenike jednako odijelo (školska uniforma). Od roditelja se traži samo rodni list, uvjerenje o obavljenom cijepljenju i eventualno školska svjedodžba drugog zavoda, ako učenik prelazi. Dakle se više ne traži preporuka stranačke organizacije, bez koje se nije nitko primio, napose u više škole. Prema tomu „Proletersko podrijetlo" ne vrijedi više. Dakle sovjetska se vlada vraća k staromu i prokušanomu. A sada se mi pitamo: Zašto se rušio stari red, kad se Rusija nakon tolikih godina revolucije k njemu vraća! Zašto je životom stradalo toliko ljudi, koji su upozoravali na štetnost kojekakvih pokušaja u školi? Zašto je toliko djece upropašćeno zlim uzgojem? A konačno zašto komunisti još uvijek huckaju djecu u inozemstvu protiv školskog reda uvađajući đačke sovjete? Jedini odgovor je: Boljševici su nesavjesno zlorabili državnu vlast.

POLJSKA.

Peta Unionistička konferencija u Pinsku. Dne 5. i 6. septembra 1935. održala se u Pinsku 5. unionistička konferencija. Predavanja su bila ova: 1. Svrha i svojstva polemike s pravoslavnima (o. Urban D. I. iz Krakova). 2. Svećenstvo latinskog obreda i rad za uniju (o. Antun Niemancewicz D. I. iz Dubna). 3. Zapadni redovi i rad za uniju (o. Ćiril, kapucin iz Pinska). 4. Vjera pravoslavnih u čistilište (Dr Mihael Niechaj). 5. Jedinstvo katoličke crkve i raznolikost obreda (Dr Leon Hlinka). 6. Ruski teolozi prema askezi (Dr Ignacije Swirski iz Vilna). Zaključci konferencije bili su ovi: 1. Da o. Ivan Urban D. I. izda novu knjigu, koja bi sadržavala sve prigovore pravoslavnih protiv katoličke crkve. 2. Neka se u latinskom i poljskom jeziku izdadu papinske poslanice „Demandatam", „Allatue sunt" i „Orientalium dignitas" s citatima drugih papinskih izjava o istočnim obredima. Da se u crkvama obih obreda vrši svake godine „dan svetog sjedinjenja", posvećen pouci, molitvi i zbirkama za sjedinjenje. 4. Buduće konferencije imadu se obdržavati svake druge godine. Pinskoj konferenciji poslaše blagoslov i pozdrave: Sv. Otac iz Rima, istočna kongrega-

cija u Rimu, apostolski nuncij varšavski, poljski biskupi, olomučki nadbiskup, biskup D' Herbigny, biskup Bučys, centralni Apostolat sv. Ćirila i Metodija iz Olomuca.

ČEHOSLOVAČKA.

200 - **Obljetnica obnovljene Velehradske bazilike** bila je proslavljena dne 29. septembra o. g. velikim hodočašćem na Velehrad. Govore tom zgodom izrekoše Msgr Dr Josip Foltanovsky, kanonik olomučki i sveuč. prof. Dr Bedrich Vašek iz Olomuca. Celebranti su bili olomučki Msgr Franjo Jemelka i velehradski opat prelat Franjo Barina R. sv. Aug., iz Brna. Na prijepodnevnoj akademiji održali su govore za muževe tajnik Ćirilo-Metodske Matice Josip Papica, a za žene liječnica Dr Muller - Danekova.

Prezbiterium Velehradske Akademije je već obnovljen. Sjaji se harmoničkom ljepotom linija i boja. Ostali dijelovi bazilike dolaze na red. Prinosi se sakupljaju i dalje.

BUGARSKA.

Sjedinjena crkva u Bugarskoj. Broji samo 5.800 vjernika. Prije rata uzgajao se njen svećenički podmladak u Zeitenliku kod oo. Lazarista, te u Drinopolju i Carigradu kod oo. Asumpcionista. Poslije rata uređuje Msgr Kurtev vlastito sjemenište u Sofiji, dok su Asumpcionisti otvorili drugo u Plovdivu.

Društvene vijesti

Apostolat sv. Ćirila i Metodija u Zagrebu primio je god. 1935. od svojih povjerenika u ime članarine i darova slijedeće svote: Misijska sekcija u nadb. sjemeništu u Zagrebu poslala je 400.— Din. Misijska sekcija u dječačkom sjemeništu u Zagrebu 200.— Din. Amalija Toth, povjerenica u Zagrebu, 10.— Din. Župni ured u Komušini 48.— Din. Župni ured u Jelačićevu 71.— Din. Fran Martinčević, župnik u Ivankovu, 115.— Din. Nikola Švigir, profesor u Zagrebu, 10.— Din. Josipa Jutriša, povjerenica u Zagrebu, 22.— Din. Janko Majerovi, prebendar u Jastrebarskom, 20.— Din. Župni ured u Kaniškoj Ivi 6.— Din. Don Šime Uglešić, župnik u Istu, 10.— Din. Mato Halauš, župnik u Hercegovcu, 20.— Din. Pater Cimermanović, župnik u Ivanić Gradu, 50.— Din. Stjepan Deutschbauer, župnik u Veliškovcima, 32.— Din. — Plemenitim darovateljima Gospod Bog obilno plati7 !

Jubilejska godina Sv. Metodija. Od blagdana sv. Klimenta dne 23. novembra o. g. do 5. jula 1936. slavi se u našoj nadbiskupiji odlukom preuzv. Ordinarijata 1.050 godišnjica smrti sv. Metodija, te je u tu svrhu izdana okružnica s programom proslave. Neka veleč. gg. povjerenici nastoje tu zgodu upotrijebiti, da porade i za Apostolat sv. Ćirila i Metodija.

ČITATELJIMA „NAŠE GOSPE LURDSKE”

Sa željom i u dobroj nadi, da će se mnogi zainteresovati za blagohotnu pomoć za potrebe skopljanske biskupije, odlučio sam, da ostavim za nekoliko nedjelja svoju pastvu u Skoplju i u prostranoj okolini, gdje živu naši katolici daleko od crkve i bez svećenika poradi nestašice hramova Božjih i svećenstva, pa idem na put, da u Zagrebu zamolim pomoć kod preuzvišenog gospodina metropolite i preuzv. g. koadjutora i od poznatih prečasnih svećenika i poštovanih laika.

Obratio sam se sa molbom za pomoć na pretplatnike i čitatelje Glasnika sv. Josipa, i danas obraćam se smjernom molbom na Vas, koji ovo čitate.

Dne 29. oktobra 1924. izabran sam od Sv. Oca za skopljanskog biskupa, dne 30. novembra sam posvećen i na praznik Bezgrešnog Začeća prije 11 godina započeo sam apostolsku službu u skopljanskoj biskupiji sa sjedištem u Prizrenu. Godine 1934. preselio sam se u Skoplje. Tu sam ne samo biskup, nego i župnik, jer nema dovoljno svećenika ; i tajnika nemam, nego moram sam voditi ordinarijatsku kancelariju. Nemam biskupskog dvorca, a kada ćemo moći započeti sa katedralom sv. Josipa, to zna dragi Bog. A ipak se čvrsto nadam, da će i to doći. Ali za sada je mnogo preča potreba, da se grade crkvice i kapele na mnogim mjestima, gdje su naši vjernici potpuno zapušteni u vjerskom pogledu. A to su upravo skoro posvuda Vaši sunarodnjaci, Hrvati. Bogu hvala, među onima, koji su kroz mnogo stoljeća na toj teritoriji, naročito potomci Dubrovčana, imademo već staru crkvu i župu, ali novi došljaci su raštrkani na prostranoj teritoriji biskupije, koja obuhvata 49.000 kvadratnijh kilometara.

Pored brige za hramove Božje potrebno je naročito brinuti se za svećenički podmladak, za đačko sjemenište ; i tu su pitomci po većini Hrvati. Imademo i mnogo drugih potreba, naročito za siromake i posebno za sirotište sv. Josipa u Skoplju, a trebalo bi raznih dobrotvornih ustanova još mnogo i u mnogim mjestima.

Lijepo molim za Vašu pomoć. Naročito bi mi dobro došli mjesečni doprinosi. Ako sami ne možete, imate poznatih osoba, koje bi mogle što doprinijeti. Prilažem čekovnu uplatnicu ; ako želite, dostavit ću Vam veći broj ovakvih uplatnica.

Potrebna nam je materijalna pomoć, a još potrebnija nam je duhovna pomoć. Zato Vas lijepo molim za pobožne molitve i žrtvice za potrebe ove biskupije.

Kao što sam ja preporučio duhovnu i materijalnu brigu za potrebe skopljanske biskupije neokaljanom Srcu Marije Djevice, Majke Spasiteljeve, isto molim i Vas, za pobožne molitve u tu svrhu.

Tom prilikom očitujem još neku posebnu želju, koju imam u svome srcu, da se naime pospješi, ako je Božja volja, beatifikacija blagopokojnog biskupa Josipa Langa.

U Skoplju, na praznik sv. Klementa 1935.

† *Ivan Franjo Gnidovec*,
biskup skopljanski.

ZLATICE (Svršetak.)

Ivan se naslonio na prozor verande svoga dvorca, dok je Ljerko sjedio nedaleko pod prozorom. Obojicu je osvijetlio puni mjesec. Večer je bila bajna. Između Ivana i Ljerka zapodjeo se ovaj razgovor:

„Ljerko, sinko, pred nekoliko dana odao sam ti sve, reče Ivan. „Kazao sam ti, kako želim olakšati i svoju i tvoju dušu. Jošte nešto spada na olakšanje naših duša. Postoji još jedan spomen, slatki i dragi spomen na Zlaticu. Nije tome davno. Ti se sjećaš. Večer je odisala nekom sličnom otajnošću baš kao i danas. Na mojem mjestu bila je Zlatica, a ti si sjedio dolje, kao sada."

„Oče, zar ste vi sve vidjeli i čuli?" nekud zaprepašteno zapita Ljerko.

„Da, sine! Sve, a ma baš sve", odvrati Ivan. „Neka te to ne smeta, ni ne uznemiruje. Ta, onaj prizor nije ništa drugo, nego dragi spomen na neuveli ljiljan Zlatice. Smijemo si u pamet dozvati njezinu ljubav i njezinu žrtvu..."

„Ah!... oče, ne znam ni sam, bi li se pokajao ili veselio za sve ono," bojažljivo će Ljerko.

„Nemoj tako, sinko!" umirivao ga je Ivan. „Bol nad gubitkom Zlatice je velika, no onaj spomen, to je velika radost i utjeha. Ti nisi učinio ništa zla. Ti si joj samo riječima izrazio svoje nježne osjećaje, koje si i onako djelima neprestano pokazivao."

„Zašto sam to učinio?" kao s nekim prekorom reče Ljerko.

„Pusti Ljerko! Gospodin je to dopustio iz drugih razloga. Pa, ni u tome nije zlo, što si je zamolio za dozvolu, da je smiješ u mene zaprositi."

„Oče..." uzdahne Ljerko.

„Sinko, drago dijete, ja sam uživao u njezinom odgovoru. Ona nije ni slutiti mogla, da si ti njezin brat. Ona nije znala ništa. Njezin odgovor mi neprestano zvuči u duši. Kako te je nježno nagovorila: Ljerko, Ljerko, jamačno vidiš, da nisam hladna prema tebi. Ali, moj Ljerko, udati se ne bi nikada htjela ni za koga. Ja sam se odlučila posvetiti posvema Gospodinu. Ni pomisliti ne smiješ, da me zaprosiš u tate. Moja je sva ljubav spram tebe stavljena pred euharistijskoga Spasitelja, zajedno sa svim žrtvama i molitvama jedino zato, da tebe Gospodin uzdrži u svojoj ljubavi, i da te dovede kao svećenika pred svoj oltar." Ti si se začudio, lecnuo, no ona je ustrajala i nastavila: Ljerko povjeravam ti tajnu. U Lisieux-u kazala mi je glavarica, rođena sestra svete Male Terezije, da ne će proći ni godina dana, a ja da ću se naći uz njezinu sestru. Tata me ne pusti u samostan, onda već možeš pogađati, gdje ću se doskora naći sa sveticom... Ljerko, moj Ljerko, meni ti je izgled vječna svjetiljka, koja neprestano plamsa uz Premiloga. To je moja želja. Plamtit ću uza Nj, dok sam živa, no znaj, doskora ću gorjeti kod Njega u Ljubavi, ondje gore uz svetu Tereziju.

„Oče!" turobno zapita Ljerko, „vi ste to sve čuli? Jeste li i srce moje vidjeli u taj mah?"

„Sve sam razabrao, dragi Ljerko," reče Ivan. „Uživao sam radi odgovora svoje Zlatice. Jedno me samo smelo. Ona njezina tajna. Zar da takvu divnu kćerku, takvu anđeosku dušu uskoro izgubim?"

Ivan je zaplakao nad gubitkom svoje kćeri, a zaplakao je i Ljerko. Kad su suze stale, blago je predbacio ocu, zašto mu nije već davno odao tajnu, da mu je Zlatica sestrom.

„Bilo mi je preteško", odgovori Ivan. „Posebne kakve potrebe nisam uviđao. Ona je bila u očima sviju poznatih tako sveta duša, da vas dvoje nije nitko krivo sudio. Kad ste bili pred nepoznatim ljudima, obično sam bio i ja prisutan. A nepoznati su vas i onako držali bra-

UREDNIK „NAŠE GOSPE LURDSKE" DR LONČAR KOD GOSPINE BAZILIKE U LURDU
Foto: Ivka Marušić

ćom. Ta, i sam znadeš, kako se crte tvoga, moga i njezinoga lica podudaraju. Sablazni se dakle nisam bojao. Nisam se bojao ni krivoga suda zlobnoga svijeta. Duboko sam bio uvjeren, da ona ne će u brak, pa se nisam bojao, da bi je ti mogao isprositi u mene. Dakako da bi u tom slučaju morao odati svoju tajnu. Vidiš, nije trebalo, jer u tome te je ona odbila."

„Oče, što da na sve to kažem?" ponovno uzdahne Ljerko.

„Ljerko, a šta drugo, nego da moramo zahvaliti Gospodinu i nebeskoj Majci, što smo živjeli u blizini tako zlatnoga stvora. Zlatica je zbilja zlatna duša. A ta zlatna duša tvoja je sestra, moja kćerka."

„Da, oče," snuždeno će Ljerko, „a zašto nam ju je Isus tako brzo uzeo? Zašto ne možemo još uživati u njenoj *blizini*?"

„Ah!... Ljerko, moj dragi Ljerko... Isus je uslišao želje njezinoga srca... Ona Mu je plamsala pred svetohraništem kao vječna svjetiljka, nama je svijetlila svojim krepostima

i svojom ljubavlju, a sada je Gospodin primio njezinu žrtvu... Ona mu se prikazala na žrtvu za tebe... I ti si moje dijete, i tebe ljubim... Moram se pokoriti svetoj Volji Božjoj. Kad je moja Zlatica pohrlila u vječnost kao žrtva za tebe, neka moja bolna suza bude predana u svetu Volju Gospodnju. Neka moja suza prati tu zlatnu žrtvu moje kćeri za mojega sina..."

„Oče, moj miljeni oče," tihano je šaptao Ljerko. „Velika je bol duše moje nad takvim gubitkom.... No i ja ću se pokoriti svetoj Volji Božjoj. Milost Zlatičine žrtve u meni je ostvarena. Odazvat ću se pozivu Božjem. Želim postati Njegovim službenikom. Molim Ga, da i ja budem uza Nj kao vječna svjetiljka..."

Oproštaj.

Ljerko je još neprestano sjedio pred svojom kućicom na Bijeniku povrh Zagreba. Gledao je časkom „njihovu" sjajnu zvijezdu, svrnuo je i opet pogledom i uzdahom spram Božanskoga Spasitelja u katedrali, molio je, razmišljao je, promatrao je, gubio se u mislima i osjećajima. Sad je posvema sam. Nikoga od njegovih milih i dragih nema više na ovom svijetu. I Ivan se pred kratko vrijeme preselio u carstvo mrtvih. Ljerko, sada veoma imućan baštinik Ivanovog imutka, visoko iškolan mladi čovjek, odriče se svega, prašta se od svega:

„Dragi moj vrtiću uspomena s Bogom! Svoj s Bogom prikazujem tebi i svem cvijeću u tebi. S Bogom milomirisne ciklame i bijele ivančice. Uživajući ciklamin miris, Zlatica me je neprestano opominjala na duhovni miris kreposti. Kad sam joj pružio kiticu ivančica, privinula bi nježno to svoje drago cvijeće na svoje grudi, govoreć mi, da je opominje bijele Hostije. S Bogom, moj suncokrete! Zlatica mi je tebe često pokazala, opominjala me, da mi se srce mora vječno okretati za nebeskim Suncem našega života, za Isusom... S Bogom, moje zlatice, ah... moje zlatice, slatki spomen miljene seke Zlatice... S Bogom, o zlatice u našem vrtiću uspomena, s Bogom zlatice sve, što ste se rasijale po našim poljanama i tako ih lijepo pozlatile... S Bogom zlatice! Zlatica mi je kazala, da svijet zlatica opominje, kako moramo čuvati u duši najdraže zlato milost posvetnu, tu ljubavnu vezu s Gospodinom...

Dijelim se od vas, bijeli dvori moga, tako dugo nepoznatog mi, oca... U vama sam proboravio veći dio života, u vama sam se naužio raznih Božjih darova. U vama sam smio zaviriti u tako divno, kreposno i čisto srce moje Zlatice. U vama bi se mogao naužiti naslada ovog svijeta, ali ne ću. Ne, moji dvori, da me ne shvatite krivo. Nisam mislio neurednih naslada, nego dopuštenih. Moja mila seka nije za života znala, da mi je sestrom. Ni ja to nisam znao. Mislio sam s njome saviti obiteljsko gnijezdo tihe sreće, no ona me je odbila. Da to potražim uz koju drugu vrijednu osobu ? O, ne! Nikada ne ću! Moja Zlatica mi je pokazala, da je u žrtvi uz Isusa neizreciva sreća... Da, ja ću je slušati. Ja ću na put žrtve... — a vi, moji dvori, vi ćete biti dodijeljeni kršćanskoj katoličkoj ljubavi bližnjega i djelima milosrđa... U tu svrhu sam vas namijenio.

Ostavljam i tebe, moja tiha i mirna seljačka kućice... U tebi sam se naužio nezaboravne majčine ljubavi. U tebi je za mene kucalo i srce onoga dobrog čovjeka Martina, koga sam za cijeloga života nazivao ocem. Ostavljam te, draga moja kućice pobožnom svome rođaku, jer ni tebe, niti išta ne pridržajem za sebe. Ja znadem o svojem imutku samo jedno: Gospodin je dio baštine moje...

Ne ću više ni k vama, milovidne zelene šume. Vi ste nam pružile toliko užitaka u našem zajedničkom životu. Tu smo vidjeli čar rascvjetanog proljeća, ovdje smo osjetili ljepotu ljeta, u vama smo i u jeseni i u zimi našli prirodnih krasota.

Dragi bregovi i visoka goro, ni po vama ne ću više svojom nogom prolaziti. I vi ste naše misli dizali u nebeske visine...

A ti, moja mila župna crkvice? Opraštam se i od tebe... Kako si lijepa bijela u ovoj zelenoj prirodi. Na mjesečini se ljeskaš, prilikuješ bijeloj golubici na zelenom vrhu. Opraštam se od tebe, gdje su samo milosti i milosti tekle po našim dušama. Dijelim se od tvoga svetohraništa, koje se za nas toliko puta otvorilo. Ostavljam onaj žrtvenik, na kojem se Gospodin u našoj prisutnosti prinosio Ocu nebeskom... Ne ću moći tako skoro ni pred onaj dragi kip Gospe Lurdske, pred kojim smo se posvetili Neokaljanoj... Ali, moja crkvice, gle tamo u daljini našu veličanstvenu katedralu. Sklonit ću se do nje... Ondje ću se posvetiti potpunoma Gospodinu... Sutra sam već ondje... Bit ću sretan i presretan, i ako mi bude srce ranjeno do konca života u mojim bolnim uspomenama... Bit ću sretan u svetom svećeničkom zvanju. Bit ću sretan, jer želim na put žrtve, koji mi je tako lijepo Zlatica pokazala. Bit ću sretan, jer se ona žrtvovala za mene. Jednom sam slušao u propovijedi svetog pokojnog biskupa Langa: Blago svećeniku, za koga netko moli i prikazuje žrtve... Oh! Bit ću sretan... Moja je Zlatica za mene prikazala mnogo žrtava, i konačno je prinijela Bogu žrtvu svojega života... Bit ću sretan... Na samrti mi je kazao otac: Sinko, ne boj se! Ustraj na putu, koji si odabrao... Ne boj se, jer ti imaš anđela u nebu, koji moli za tebe... Bit ću sretan, jer se želim posvema predati u ruke Božje... Nek se na meni savršeno vrši sveta Volja Njegova... Bit ću sretan. Vrijeme leti, leti, pa ću u skoro svršiti svoje nove nauke i postati svećenikom... Bit ću sretan u radu za neumrle duše... Bit ću sretan, jer ću imati u ruci svojoj i u vlasti svojoj samoga Isusa...

S Bogom sve, što mi je najmilije u životu... Zvijezdice, ja gledam u te iz doline suza... nadam se, da u tebe gleda i Zlatica iz rajskih visina... Ja se molim nebeskoj Majci, prikazujem Isusu... Nadam se, da moje molitve i moje prikazanje prati i moja mila seka... Reci joj, zvijezdice, da je njezin braco Marijin, Isusov... i to posvema... Pokaži joj, kako njezin braco hrli na put žrtve i ljubavi... I neka se sada rastvori moje srce, da i nebo i zemlja vide u njem, kako sam ostao vjeran našoj odluci:

Sve za Te, presveto Srce Isusovo!..."

(Svršetak)

Kao izmučen se spustio u jedini naslonjač i prignuo glavu, dok su mu prsti prebirali po žicama gusala... tako je ostao izgubljen u mislima. Iza duge šutnje ona progovori prva:

„Ali nijeste nikada više pokušali, da se ?'"...

„Ne," odsiječe on kratko, pa nastavi: „Ja sam došao do zaključka, da je i najgorji čovjek mnogo potpunije biće nego što su strojevi, koje bi mogli svi učenjaci zajedno izmisliti i izgraditi — bez Boga. Nikada ne bih bio kadar, da porušim tako divni stroj kao što je ljudsko tijelo... kada u njem i ne bi bilo duše! Ja nijesam to tijelo učinio; otkud mi onda pravo, da ga razorim? Ja nijesam u njemu nastanio dušu; otkud mi onda pravo, da je istjeram?"

Na časak je prestao govoriti, pa nastavio:

„Kako možemo da zatvaramo oči pred tim činjenicama, pa da omalovažujemo svoje tijelo i njegov život, kada pogledamo u pozadinu svoga bivstvovanja? Kolika li bila Mudrost, kolika Providnost, kolika Savršenost nam ukazuje tu u svemu, što je bilo i što je i što nastaje... a mi smo vrhunac svega proizvedenoga života — „malo niži od anđela," od kojih svaki ima i svoju osobu i svoju narav. Možda me je to učinilo filozofom! Ali kako bilo da bilo — vaša me je knjižica privela na taj put — a ja sam uvijek želio, da mi se pruži prilika... da vam to kažem... da vam zahvalijm. A kad sam vas tako čudesno našao, dobro mi je, da vam kažem sve... To je, kako ja vidim tu stvar!"

„A to je, kako ju i ja vidim... premda vida nemam," doda naglo Marija.

„S jedne strane... mi je milo, što me ne vidite... A sada, kada sam vam sve — pa i to — rekao... moram da idem dalje. Sutra ću u jutro biti sve uređeno gledom na vas. Ja, što se toga tiče... sam samo prolaznik — kao sve ino na svijetu. Ali ja ću uvijek čvrsto vjerovati, da je sam Bog — koji je za mene istoznačna riječ sa Slučajem — dozvolio, da vas nađem upravo onda, kada ste mi najviše potrebovali... i da mi je dozvolio, da vam poslužim."

S njenog je lica na te riječi iščeznuo ushit, a blijede joj usne jedva čujno promumljaju:

„Zar odlazite?" I kao nehotice ona pruži ruku u smjeru, gdje je mislila, da on sjedi. „A nijeste mi ni rekli odakle ste i tko ste?"

„To je nuzgredno; ali kada pitate, hoću da vam i to kažem... a nije toga mnogo... Polazim iz Francuske, iz Bordeaux-a, a maturirao sam u Dalmaciji, u Zadru... gdje je moj pokojni otac imao također mnoge vinograde, uz one u Francuskoj — pa miješao hrvatsko s francuskim vinom i privrijedio mnoge milijune, koji sada mene opterećuju... Po sveučilišnim sam godinama bio jednogodišnjim dobrovoljcem u francuskoj vojsci i poručnikom u pričuvi, kada je planuo svjetski rat... Tu sam kod Chateau Thierry-a dobio ovo," pa pokrije dlanom desni obraz.

„Croix Le Guerre?" pretrgne ga veselo. „O, ja sam znala, da ste vi junačina!"

„Da, odlikovanje," primijeti on bolno, „ali i ranu na obrazu i... otrovni plin u pluća.."

„Siromah!" uzdahne ona.

„A za to su me liječnici poslali na dvije godine u Alpe... da po svježem zraku i sunčanom svijetlu pješke putujem... i tako istjeram otrov... Od Grenobla kroz Švicarsku i Solnogradsku i Štajersku došao sam u Kranjsku i Hrvatsku i Slavoniju — u Požegu... k vama... a sada s odlikovanjem u džepu i s ranom na obrazu vraćam se doma — izliječen na tijelu i na duši..."

„A zašto su mi onda liječnici kazali, da ste prosjak — guslar?" usklikne ona zlovoljno.

„Jer imadu oči, a ne vide, jer su me sudili lih po vanjštini — mislim, po odijelu... u koje sam se presvukao, da mogu slobodnije pješice putovati..."

„A gusle?"

„Moja stara i — uz vašu knjižicu — jedina drugarica."

„A vaše ime?"

„To je također vrlo nuzgredno... Ali — jamačno su vam poznate Contes à Minon. Ne? Dašto! Ja sam daljnji njegov rođak... ja se također zovem Emile... Emile Zola."

„Zola!"

„Da, i u djetinjstvu sam usisao njegov duh... ali taj ste vi svojom knjižicom istjerali iz srca moga... Idem... vraćam se u samotne palače i vile svoje... ali srce moje ostaje s vama."

Dok je on pričao o svom životu, a ona ga pretrgavala u riječi svojim pitanjima, njegovi su prsti nesvijesno i nervozno prebirali po žicama gusala onu staru iz „Fra Luke Ibrišimovića", koju je prije nekoliko sati gudio u „Gostioni k Bijelom Volu". Njezine se grudi sve većma nadimale od čuvstava nikad još ne osjećanih, na oči joj navru suze radosnice — a osjetljivi joj prsti kao sami od sebe malo po malo nađu duboku i punu pratnju na glasoviru k njegovom prebiranju na guslama.

„Vi želite, da ne idem... da ostanem?" zapita on ustajući.

„Da," reče ona, pa glasnije zaigra pratnju na bijelim i crnim tipkama.

„Usprkos odlikovanjima i prosjačkom odijelu?" reče on šaljivo.

„Da — tim više! Zar mislite, da vas ja ne poznam u dušu?" reče ona kroz šum bogatih akorda.

Za odgovor on stavi gusle pod bradu, pa zaigra uz njezinu vještačku pratnju čisto i glasno — dok se njegov visoki tenor miješao sa njezinim dubokim altom u njezinoj melodiji:

„Ljubim sada sasvim tajno,
Pa još nikom nije znano:
Da ću čekat moje zlato,
Dok ne bude vrijeme za to —
Dok ne bude vrijeme za to!"

Gospođa se Živanović prikrala na prstima iz kuhinje do vrata i stajala na pragu, ali to dvoje sretnih duša nijesu je ni čule ni vidjele: one su letjele na talasima glazbe i krilima ushita po harmoniji sfera — on vodi, a ona slijedi... kako je ona prije radila, a on slijedio. I žabe na Ciglani te cvrčci na Talerovoj Kolibi, kao da su zamuknuli od čuda i zadivljenja, a blijedi je mjesec punim svojim svijetlom licem gledao u to dvoje, što no se baš sada izgubili u čarne arije Beethovenove sonate „Mjesečini" — pa iz tog prešli u Wagnerov „Tannhauser", kad on zapjeva sam uz njezinu pratnju:

„Oj, ti ma zvijezdo večernja,
Pozdravljam tebe milena!"

VI.

Od te je čarobne požeške večeri uminulo nekoliko godina, kada sam se s hodočašća u Lourd pustio parobrodom po Biskajskom Zaljevu uz španjolsku obalu prema San Sebastianu i Santanderu — pa se na povratku zaustavio u Biaritzu, da sprovedem ondje nekoliko dana. Pješčani me žal ovog morskog kupališta na svjetskom glasu sa svojim više nego polunagim gostima nije privlačio, ali tim me je većma zanimala njegova kršna pozadina sa svojim krasnim vilama i pokrita teškim formacijama. Danomice bih se otšetao iza zajutarka u Cafe Royalu uzbrdice među vile, od kojih je posljednja sa svojom bogatom prostranošću i cvijetnjastim vrtom uvijek svraćala na sebe moju pozornost i zadivljenje. Iza te se raskošne vile i njezinog kitnjastog vrta širila neobuzdana priroda, a tu je među grotesknim kamenjem raslo šaroliko gorsko cvijeće.

Jedno sam proljetno jutro razmišljao ovdje o arhaičkom, kambrijskom, silurskom, devonskom, karbonskom i permskom razdoblju te o mozaičkim i kenozoičkim podrazdobljima, na koncu kojih se pojavio čovjek kao „kralj svega stvorenja" — kada se pred menom od nekuda pojavi šestgodišnja zlatokosa djevojčica, pa me prijazno pozdravi sa:

„Dobar dan, monsieur!"

Kao zapanjen žmignem dva tri puta očima, da se osvjedočim o istinitosti te milovidne sitne pojave, te rečem poluglasno:

„Otkud si se ti pojavila?" pa dodam glasno: „Dobar dan!"

„I ja govorim hrvatski," reče mala — pa kao da sam stari znanac, položi svoju desnicu u moju. U ljevici je imala kiticu divljih ljubica.

„A što ti ovdje radiš sama — tako daleko od mjesta u gorama?" reknem ja začuđeno.

„Ja nijesam ovdje sama," odgovori djevojčica uz veseli smijeh. „Moja majka sjedi tamo za onim velikim kamenom... Ona voli divlje cvijeće... pa me je poslala, da joj naberem divljih ljubica. Mi imamo tamo u onom velikom vrtu kraj one posljednje velike vile mnogo, mnogo cvijeća... ali divljih ljubica nemamo, a ona najvoli divlje ljubice."

Pa pustivši moju ruku djevojčica potrči prema bliskom velikom kamenu vičući:

„Mama, mama, ovdje je jedan gospodin!"

Pođem za djevojčicom i vidim, gdje kao druga Soreki sjedi s raspuštenom zlatnom kosom ženska sva u krasoti najljepših godina — sa slatkim licem i divnim plavim očima. Ustavši ispruži ruku u smjeru, otkuda je slušala, da ja dolazim, pa reče dubokim i zvonkim — ali vrlo milim i ugodnim glasom:

„Žao mi je, gospodine, što vas ne mogu vidjeti; ali... mala mi kaže, da govorite hrvatski — a ja sam rodom iz Slavonske Požege."

„Iz Požege!" uskliknuh ja. „Je li moguće? Pa ovdje?! A i ja sam stari požeški đak iz Kolegije!"

„To onda poznate onog milog starog svećenika Isidora Horvata, koji je ondje već vrlo mnogo godina i koga svatko poštuje i ljubi — on nas je vjenčao posebnom dozvolom u kapelici sv. Filipa i Jakoba."

I riječ za riječi ispripovijedi mi sve o onoj krasnoj večeri s guslanjem i s mjesečinom i kako je sada sretna sa svojim mužem i šestero djece, s kojima živi u Parizu — a kroz ljeto u vili ovdje. I baš kada je ukončila svoje dugo pričanje — orošeno suzama i zaslađeno posmijesima — pojavi se iza pećine visok i stasit čovjek s crnim kovrčastim vlasima i francuskom bradicom... i na crno kao od baruta spaljenim desnim licem. Odmah sam ga po pričanju prepoznao — usprkos elegantnom

engleskom odijelu — i kao staroga znanca oduševljeno pozdravio:

„I ja sam bio dugo u Požegi — pa čuo sve o Vučjaku, i ljubicama, i mjesečini, i guslanju, i Isidoru Horvatu, i sv. Filipu, i Jakobu i..."

„Ta zaboga! Tko je to iznio na javu — u novine... otkud to znadete?" upita on zapanjen.

„Od električkih struja među srodnim dušama," odgovorih ja.

„O, to moja dobra zlatna ženica — ta divna zjenica oka moga!" usklikne on, pa se prigne i s počitanjem ju poljubi u bijelo čelo. „A nije vam rekla, kako je Smoljan još one noći poslao kaplara Marka, da na mene vreba — ali me nije mogao naći, jer sam ja otišao s gospođom Živanović u njezin dom — gdje sam uzeo sobu na mjesec dana? A drugi se dan kaplar Marko veselio, kada sam mu dao dosta novaca na bure vina... pa mi uvijek poslije već iz daleka salutirao!"

„A gradsko je poglavarstvo bilo iznenađeno," doda ona, „kada je mjesto novca za mene dobilo vijest, da ćemo biti vjenčani za tri tjedna te da ćemo živjeti u vlastitoj palači u Parizu. Dakako, Emil im je ostavio onih dvije tisuće dinara — koje za nakladnika Grossa, koje za ine dugove, a od prodaje moje kućice u Vučjaku isplatili smo dugove, što su bili na njoj — pa od preostatka dali obnoviti kapelicu sv. Filipa i Jakoba i kipove presv. Trojstva, sv. Josipa, sv. Sebastijana, sv. Ivana Nepomuka i sv. Florijana... ali napose onu malu kapelicu Majke Božje na drumu u Pleternicu."

„Tako je sve u redu," dovršim ja, „i tako ste zadužili sve svece i Majku Božju — koja vam je za svaki dinar od onih šest za Vučjačke ljubice dala po jedno dijete; ali uvjeren sam, da će vam se Majka Krasne Ljubavi za sve odužiti prvom prilikom u Lourdesu — pa vam vratiti vid... kako ste vi to učinili svomu suprugu. Ja odonud dolazim, pa za moga boravka ondje jedan je slijepac od poroda progledao. Što kažete na to?"

Ona obori glavu kao u molitvi, a on reče:

„Ja sam na to već mislio, mnogo puta; ali kadgod sam imao taj prijedlog na jeziku — zadržalo me to," i tu položi ruku na desni obraz.

„Ali, čovječe, to bi bila sebičnost — a ona bi toliko željela vidjeti svoju djecu — i vas... ali to je malenkost među takovim dušama, kakove ste vas dvoje: Vi ste je uzeli slijepu, a ona će vas ljubiti i mrtvoga... ona je vama vratila vid duše, a sada se svi utecimo Gospi u Lourdesu, da joj ona vrati vid očinji!"

On je uze pod ruku, a ja malu Ljubicu za ruku — pa se zajedno otšetamo do njihova krasnog posjeda: do one raskošne velike vile sa kitnjastim krasnim vrtom. Morao sam se još isti dan preseliti tamo, i tamo mi je dom — kada god dođem u taj dio svijeta. A tamo se divim novim ljubicama, što ih je križanjem proizvela — ljubicama s crvenim poput krvi peludi i ružičastim pestićem... slične Vučjačkim ljubicama; i tamo se spominjemo Požege, koja nam je svima trima mila — jer nas s njome vežu najslađe uspomene iz mladosti i iz sretnih dana.

*

Kako sam imao danas u sveučilišnom Kolegiju dva javna govora — jedan pri proslavi stogodišnjice Goetheove smrti, a drugi prigodom svečanosti dvijesta godišnjice rođendana Washingtonova — vratio sam se doma vrlo umoran, da nađem na svom stolu izvanredno

SKUPINA OVOGODIŠNJIH HODOČASNIKA OKO KIPA GOSPE LURDSKE U LURDU

Foto: I Marušić

mnogo listova iz svih strana svijeta. Polusvijesno ih pregledam, a jedan s francuskom biljegom svratio na sebe svojim mirisom po ljubicama moju pozornost, a nešto mi kaže: „Otvori ga!"

I zapanjen počnem čitati:

Rue de la Paix 30, Paris, France.

Dragi doktore i cijenjeni prijatelju!

S golemom Vam radošću saopćujem, da se je svidjelo Providnosti Božjoj vratiti na zagovor Majke Lourdske mojoj premiloj ženici — toj predragoj zjenici oka moga — očinji vid na prošlu Svijećnicu.

Bilo je to iznenada — ali na mnoge molitve Vaše i naše.

Tako sada oboje vidimo i ovaj svijet — i onaj krasniji za ovim i po ovome. A sve to imademo da zahvalimo „Vučjačkim ljubicama za šest dinara" i našem sastanku u nezaboravnoj Požegi — gdje je Bog dobri učinio najveće od triju čuda, što ih je nama nevrijednim iskazao.

Do viđenja! Vaš prijatelj

Emile Zola."

BOŽIĆ

nas u mislima prenosi u Svetu Zemlju. Ovdje će na proljeće biti podignuto svetište hrvatskom mučeniku jerusalemskom bl. Nikoli Taveliću.

NAJLJEPŠA KNJIGA O ŽIVOTU MAJKE BOŽJE. Naši su pretplatnici još živo sjećaju, kako je u „Našoj Gospi Lurdskoj" prije šest godina izlazio prekrasan roman „Marijin vrt," u kojem je bio opisan cijeli život Bl. Djevice Marije. Pune 3 godine tekao je taj roman i mnogi su čitaoci već tada pitali, hoće li taj roman izaći i u posebnoj knjizi. I sve do danas javljaju se mnogi i mnogi, koji bi željeli taj divni roman o nebeskoj Gospi imati i u knjizi. Sad će to evo dočekati, i to već do Nove Godine. Već se tiska. Bit će to velika radost među svim štovateljima Gospinim, kao što je velika radost među štovateljima Majke Božje i kod drugih naroda, koji taj isti roman mogu dosad već da čitaju na svom jeziku. Napisao ga je slavni češki katolički pisac Julije Zejer i namijenio ga najviše katoličkim djevojkama i ženama. Dosad je taj Gospin roman preveden već na više jezika, a sad dolazi kao knjiga i među hrvatske čitatelje i čitateljice, da upoznaju sve događaje, koje je Bl. Djevica Marija prošla, dok je živjela na ovom svijetu. Knjiga će stajati 30 Din, a za naše pretplatnike samo 20 Din. Naručuje se kod Uprave „Naše Gospe Lurdske".

O SV. ĆIRILU I METODU mnogo sad čujemo, jer se ove godine navršilo ravno 1050 godina od smrti sv Metoda. Na taj spomen odredili su hrvatski biskupi, da se vrše crkvene proslave od studenoga ove godine do srpnja buduće godine. Da Hrvati katolici što bolje upoznadu te naše svete slavenske apostole, izdalo je Društvo sv. Jeronima među svojim dinarskim knjižicama njihov životopis. Napisao ga je o. dr Ante Alfirević, jedan od najuglednijih hrvatskih isusovaca. U istoj knjižici je i okružnica hrvatskih biskupa o toj svetoj slavenskoj braći, pa je to jedna od najljepših okružnica, što su ih hrvatski biskupi uopće dosad izdali. Uza sve to knjižica stoji samo 1 dinar.

O ABESINIJI sada sav svijet mnogo govori, sve novine mnogo pišu, pa se ta afrička država i po našim selima mnogo spominje. O njoj svi dosta čitamo u novinama, a ipak malo znamo, kakva je ta država, kakav je narod u njoj i kako taj narod živi. O tom će nas eto poučiti nova jeronimska knjižica po dinar „Abesinija", koja će izaći baš sada pred Božić. Iz te knjižice saznat ćete i to, odakle je nastao sadašnji rat između Abesinije i Italije, kao i to, što o tom ratu i o svakom drugom ratu treba da kao katolici mislimo.

HRVATSKA KRALJICA JELENA bila je najslavnija hrvatska kraljica. Živjela je odmah tamo iza kralja Tomislava te je bila žena hrvatskoga kralja Mihajla Krešimira, koji je vladao samostalnom hrvatskom državom od g. 949. do 969. O toj je hrvatskoj kraljici sačuvan kameni natpis, koji veli, da je bila Božja službenica, majka hrvatskoga kraljevstva, a posebno još zaštitnica sirota i udovica. Sagradila je dvije crkve te su se u jednoj pokapali hrvatski kraljevi, a u drugoj je ona bila pokopana. Bila je to dakle zaista velika i sveta kraljica, kojom treba da se čitav hrvatski narod ponosi. To je važno osobito danas, kad je naš narodni ponos svaki dan sve veći i snažniji. A taj hrvatski ponos pojačat će i knjiga, koja je evo ovih dana izašla o toj hrvatskoj kraljici pod naslovom „**Kraljica Jelena**". To je roman iz onog davnog vremena, kad je ta hrvatska kraljica živjela. Napisao ga je Lovre Katić, jedan od najboljih današnjih hrvatskih povjesnih pisaca i pripovjedača uopće, koji je ujedno nasljednik slavnog don Frane Bulića, najvećeg otkrivača davnih starina iz prošlosti hrvatskih kraljeva. Tkogod bude čitao ovaj roman o kraljici Jeleni, čudom će se čuditi, kakav je u ono doba bio život u starom hrvatskom kraljevstvu: ta i kraljevi naši vozili su se tada na običnim seljačkim kolima i živjeli životom, koji nije bio daleko od seljačkoga života. Tako lijepo i zorno nam to još nijedna hrvatska knjiga nije opisala kao ova. Zato treba da se roman „Kraljica Jelena" što više čita i po našim selima i seljačkim kućama. Ima u knjizi i slika, koje nam vidljivo prikazuju ono, što u njoj čitamo. Knjiga stoji u knjižarama 30 dinara, a naši je pretplatnici mogu dobiti uz jeftiniju cijenu, to jest za 20 dinara, ako je naruče kod Društva sv. Jeronima, koje je tu knjigu izdalo u svojoj Knjižnici Dobrih Romana. Ova knjiga je zapravo najljepša svetojeronimska čestitka za Božić svemu hrvatskom narodu.

NOVA GODINA ne smije zateći nijednu hrvatsku kuću uopće, a seljačku napose, a da u njoj još nema novih svetojeronimskih knjiga za godinu 1936. Nije zacijelo više moguće, da će ijedna kuća ostati bez kalendara. A kad već treba kupiti kalendar, od kojih svaki bolji stoji 10 dinara, onda uzmi onaj, uz koji za 10 dinara dobivaš i još dvije knjige. To daje samo Društvo sv. Jeronima: „Danicu" kalendar s knjigom o bolestima domaćih životinja i knjigom lijepih pripovijesti iz hrvatskoga Gorskog Kotara.

Eto to je glavno: 3 knjige za 10 dinara!

No tkogod može, neka ne ostane samo kod toga. Neka uzme za 20 dinara 5 knjiga, među kojima će dobiti i najbolju hrvatsku knjigu o selu, seljačkom životu i seljačkom pitanju uopće. A još bolje će učiniti, tko žrtvuje 40 dinara za 9 knjiga ili 50 dinara za ravno 10 knjiga, među kojima je toliko obilje svakog najraznovrsnijeg i najkorisnijega štiva, da je to prava milota. I Bogu je plakati, da toliki i toliki još uvijek ne će da uvide, kako Društvo sv. Jeronima za tako jeftinu cijenu daje toliko duševnoga blaga. Često drugdje jedna jedina knjiga stoji toliko, za koliko od Društva sv. Jeronima možeš dobiti cijelih 10 knjiga. Razmislite to. Ne žalite i ne oklijevajte, nego otiđite svom župniku po te knjige ili ih naručite ravno kod Društva sv. Jeronima u Zagrebu dopisnicom. Bit će vam onda poslan ček, kojim ćete poslati novac, i eto vam onda knjiga, u kojima ćete uživati cijele godine i koje ćete moći ostaviti i djeci svojoj u baštinu, da iz njih nauče, kako da ostanu dobri Hrvati i katolici.

DRUGE KNJIGE

MEĐU HRVATSKIM KATOLIČKIM KALENDARIMA svakako prvo mjesto zauzima svetojeronimska „Danica", koja je i najstariji i najrašireniji i najbolji hrvatski kalendar uopće. Za njom dolazi odmah po redu „Kalendar Srca Isusova i Marijina", koji je i za g. 1936. pun pobožnog i zanimljivog štiva. Treći je po redu „Kalendar sv. Antuna", koji je osobito u posljednjih nekoliko godina stekao veliko priznanje i raširenje, jer je pun vrijednoga štiva i lijepih slika. Četvrti je „Kalendar Gospine Krunice", što u čast Majke Božje tek nekoliko godina izlazi, ali je i lijep vanjštinom i bogat sadržajem. Peti je kalendar „Runolist", najnoviji među hrvatskim katoličkim kalendarima, koji je uređen u prvom redu za omladinu, osobito za gradsku, ali i za sve one, koje zanima Božja priroda. Premda po svom općem značenju prednost zaslužuje svetojeronimska „Danica", koja je od sviju i najjeftinija, ipak preporučamo i sve te druge katoličke kalendare, pa da u nijednoj katoličkoj kući ne bude drugoga kalendara, nego bilo koji od tih 5 glavnih katoličkih kalendara.

„SVETA MISA" zove se malena knjižica, koja služi svakom, tko hoće da prati službu Božju onako, kako je moli svećenik. U njoj su i crkvene koralne misne pjesme s notama. Stoji samo 3 dinara. Sastavio ju je dr Dragutin Kniewald, a izdala naklada Knjiga katoličkog života (dr Stjepan Markulin), Zagreb, Martićeva ul. 41. Preporučamo svima najtoplije, da uz svoj molitvenik imadu i ovu dragocjenu misnu knjižicu.

SVEČANO HRVATSKO HODOČAŠĆE U SVETU ZEMLJU

U svibnju g. 1936. polaze Hrvati katolici opet jednim svojim hodočašćem u Spasiteljevu domovinu. Ovaj puta će to hrvatsko narodno hodočašće u Svetu Zemlju imati posebno svečano obilježje, kakvo nijedno dosada još nije imalo. To hodočašće izvršit će naime veliko djelo, koje sav hrvatski narod namjenjuje Isusovoj domovini: predat će svetom gradu Jerusalemu prvi hrvatski oltar kao dar sviju Hrvata katolika i uzveličati posvetu hrvatskog jerusalemskog svetišta u čast bl. Nikole Tavelića, koji je svoj narod, svoju domovinu i svetu djedovsku vjeru našu proslavio mučeništvom svojim u tom svetom gradu.

To hodočašće polazi u Svetu Zemlju pod pokroviteljstvom preuzvišenoga gospodina dra Josipa Carevića, biskupa dubrovačkoga, koji će u Jerusalemu obaviti i posvetu ovog hrvatskog oltara. Pokroviteljstvo i polazak preuzvišenog biskupa dubrovačkog na ovo hrvatsko jerusalemsko slavlje to je značajnije, što će taj slavni i svečani čin, kakvim se još nije hrvatski narod prodičio u svoj svojoj dosadašnjoj povijesti, obaviti biskup najslavnijega hrvatskoga grada i sin iste Dalmacije, iz koje je potekao naš Blaženik jerusalemski.

I sav hrvatski katolički narod bit će na Spasovo, kada taj sveti čin bude obavljan u Jerusalemu, cijelim svojim srcem i mišlju svojom kod toga. A svi oni, kojima je to iole moguće, pohrlit će iz sviju hrvatskih krajeva s tim hodočašćem u Svetu Zemlju, da budu svjedoci i sudionici tog velikog hrvatskog slavlja na tlu najsvetije zemlje ovoga svijeta. Što veći bude broj hodočasnika u tom hrvatskom hodočašću, to će biti većma prodičeno ime hrvatskog naroda, koji se ubraja među najvjernije Kristove narode.

Pozivamo dakle sve, koji žele jedamput u životu pohoditi Spasiteljev grob i svete krajeve Njegove domovine, neka to učine sada. Bog zna, kad će biti ovako divne prilike. Kad u svakoj prilici nastojimo dokazati svoju veliku ljubav prema svemu, što je hrvatsko i čim se pred drugim kulturnim narodima možemo dičiti, dokažimo to i ovom zgodom, po kojoj će sav katolički svijet suditi, ne samo kako mi štujemo zemlju, koja je čovječanstvu dala Spasitelja, nego i kako častimo i slavimo jednog od najvećih hrvatskih sinova, koji je jerusalemskim mučeništvom ovjenčan ušao u slavu nebesku i postao ondje zagovornik hrvatskog naroda.

To svečano hrvatsko hodočašće bit će u najljepšem mjesecu, u svibnju 1936. U to doba je u Svetoj Zemlji najljepše, te dolazi onamo najveći broj hodočasnika s cijeloga svijeta. Zato je potrebno, da što ranije bude prijavljen broj hodočasnika u Svetoj Zemlji, kako bi za vremena moglo biti ondje sve osigurano, što se tiče stanovanja, prehrane, automobila i svega ostaloga, što je s boravkom u Svetoj Zemlji u vezi.

Molimo dakle, da svi već sada sve ovo dobro promislite te što prije stvorite odluku. Pridružite se ovom hodočašću! Pridonesite sve žrtve, koje su vam moguće, pa pođite sada u Svetu Zemlju! Prijavite tu svoju odluku što prije našem hodočasničkom odboru, jer najkasnije do konca veljače 1936. moramo znati, kolik će biti broj hodočasnika, te će se samo do tog roka primati prijave.

Program hodočašća je ovaj:

30. travnja: odlazak iz Zagreba.
1. svibnja u 15 sati odlazak iz Trsta parobrodom „Princesa Olga"
2. V. u 8 s. dolazak u Split, odlazak u 12 s.
4. V. u 15 s. dolazak u Pirej, odlazak u 19 s.
6. V. u 9 s. dolazak u Aleksandriju
7. V. u 12 s. odlazak iz Aleksandrije
8. V. u 10 s. dolazak u Haifu
8.—22. V. boravak u Svetoj Zemlji, putovanje automobilima po svim svetim mjestima, najduže zadržavanje u Jerusalemu, gdje će na Spasovo 21. V. biti svečana posveta hrvatskog oltara
23. V. u 20 s. odlazak iz Haife
25. V. u 7 s. dolazak u Pirej, odlazak u 13 s.
27. V. u 7 s. dolazak u Dubrovnik, odlazak u 12 s.
28. V. u 10 s. dolazak u Trst, a u 23 s. dolazak u Zagreb.

Cijene za cijelo putovanje od Zagreba do Palestine i natrag, za svu opskrbu na parobrodu, stanovanje, opskrbu i sve vožnje po Palestini jesu:

III. razred 7.800 dinara
II. razred 9.500 dinara
I. razred 12.000 dinara.

Budući da je u trećem i drugom razredu na raspolaganju samo ograničeni broj mjesta, koje treba što prije kaparisati, molimo, da nitko s prijavom za hodočašće ne oteže, jer će se prijave uzimati u obzir samo onim redom, kako budu stizale. Krajnji je rok za prijave 29. veljače. S prijavom treba poslati i 2.000 dinara kapare. Ostatak svote morat će biti uplaćen do 1. travnja.

Sve potanje upute i obavijesti daje i prijave već sada prima:

ODBOR ZA HODOČAŠĆA U SVETU ZEMLJU,
Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21.

NA KONCU OSMOGA GODIŠTA „NAŠE GOSPE LURDSKE"

Osam već punih godina dolazi ovaj Gospin list među vas, dragi hrvatski Gospini štovatelji. Osam lijepih godina širi ovaj naš list po svim hrvatskim krajevima ljubav i štovanje prema Majci Božjoj, koja je tolikim čudesima uzveličala Lurd izabravši taj grad za svoje najveće svetište na ovom svijetu. A to je ista nebeska Gospa, koju svi mi Hrvati zovemo i Kraljicom Hrvata.

Hvala vam svima, koji ste dosad ostali vjerni ovim Gospinom glasilu, te ga rado primate i čitate! Na pragu devete svoje godine poziva vas „Naša Gospa Lurdska", da joj i dalje sačuvate vjernost, da joj opet što prije pošaljete novu pretplatu (i namirite stari dug, ako ste šta ostali do sada dužni). A mi vam obećajemo, da će „Naša Gospa Lurdska" u novoj godini biti u mnogome uljepšana i dotjerana, da još više posluži Gospinoj slavi i radosti svih Njenih štovateljica i štovatelja. Zato Joj ne uskratite i tu ljubav, da nađete još i kojeg novog pretplatnika ili pretplatnicu, pa da se tako slava Gospina poveća u hrvatskom narodu.

Sve za slavu Gospe Lurdske, koja nikom ne uskraćuje svoje milosti! Sve: i nova pretplata dosadašnjih pretplatnika i predobivanje novih pretplatnika i darovi za „Našu Gospu Lurdsku" i prinosi za zagrebačko svetište Gospe Lurdske i darovi za hrvatski oltar jerusalemski — sve je to djelo ljubavi, za koje nebeska Gospa ne će ostati dobrim i vjernim Joj dušama dužna! Zato budite svi, koji na sve to ne ćete zaboraviti već ovog Božića, posebnim božićnim pozdravom pozdravljeni od

UPRAVE „NAŠE GOSPE LURDSKE".

Svetište Majke Božje Lurdske - Zagreb

Milodari za gradnju Hrvatskog Zavjetnog Svetišta Majke Božje Lurdske

MJESEČNI DOPRINOSI IZ VARAŽDINA:

Po Din 5: Elza Mesek, Dr Mesek, J. Kocberl, Kr. Supan, Otilija Supan, Johana Pejčić, Aleksa Marciuš, Marija Mak, Sofija Tomašec, Banfić, Mežnarić, Anica Fodor.

Po Din 10: Gizela Pracaić, R. D., M. D., Hermina Fischbach, Hilda Grčević, Šotola, Uršić, Josipa Petroci, Berta Spitzstein.

Po Din 20: Jelisava Gotal, Monika Štuhec.

JEDNOKRATNI DOPRINOSI IZ VARAŽDINA:

Po Din 5: Marta Stveny, Ema Sente, Jelka Mihalić, Boltek, Otilija Supan, Galinec, M. Seidl, Otilija Supan, Otilija Supan, N. N., N. N., F. S., N. N., Topinka, Magdalena Tomašić, N. N., Mari Redek.

Po Din 10: Marija Reiter, Franjo Supan, Josipa Petroci, Berta Spitzstein, Keglević, Milka Pavlić, Otilija Supan, M. K., Otilija Supan, Otilija Supan, Slavica Hršak, Otilija Supan, Otiklija Supan.

Po Din 20: Otilija Supan, Katica Sedlar.

Po Din 100: Rudolfina Fischbach.

MJESEČNI DOPRINOSI IZ SAMOBORA:

Po Din 5: Citarović Marija, Noršić Josip, Šnidarčić Franjo, Orgulan Janko, Pepelu Katica, Mihelić Katica, Turavec Marija, Domni Paula, Maurić Antonija, Prohaska Većeslav, Nosić Anka, Oreškovič Ana, Negro Emilijo, Tišljar Anastazija, Bišćan Ivan, Tomečak Jelisava, Tenk Đuro, Urli Dragica, Kleščić Julika, Lang Milan, Bahovec Gabrijela, Pavličić Jelka, Šoštarić Ljubica, Meznarić Danica, Šimec Anka, Raić Ema, Klešić Janko, Paar Barica, Držić Antonija, Ševček Franjo, Mihelić Ana, Malzat Marija, Herceg Katarina, Žibrat Katica.

Po Din 10: Obranović Ivan, Antonić Lojzika, Ožegović Karla, Anger Dr Antun, Čeč Marija, Jelačić Zvonimir i Zdenka, Okroša Anđelina, Szeder Ljubica, Tkalčić Fanika, Paar Adolf,

MJESEČNI DOPRINOSI IZ ZAGREBA:

Po Din 50: Stiasni Helena, Kranjac Slava, msgr Dr Janko Šimrak.

Po Din 30: Rogić Terezija, Vukušić Josipa.

Po Din 20: V. Č. Međimorac Mijo, V. Č. Stehno Dr Andrija, Pavlić Štefanija, Nađ Julika, Premuš Julija, Horvat Cecilija, Orešković Jelka, Vučenić Marija, Majnarić Slava, Pukšan Marija. Špoljar Mandalina, Čorko, Knezić Rozalija.

Po Din 10: Lovadinić Mato, Sladić Anka, Dočkal Dr Kamilo, Lovranac Dragica, Langer ud. Marija, Bakšić Julija, Zmijanović Marija, Šimanović Agneza, Bergles Ivan, Dočkal Ruža, Kain Kristina, Grgešina Mira, Habjanić Marija, Brunner Zora, Bregar Roman, Burgštaller Janko, Kurelac Katarina, Zamolo Ante i Marija, Mirko Samun, Mulaj Agneza, Krznar Boris, Cerpnjak Marija, Kralj Ljerkica, Mihok Barbara, Čamić Marija, Jagar Marija, Sabadoš Nada, Obitelj Horvatić, Mladić Stanko, Stibarški Anka, Modrić Jelka, Kolanj Mijovil, Očić Mato, Horvat Slava, Domitrović Josipa, Mohač Alojzija, Kolar Ljuba, Arlavi Nita, Vlah Stjepan, Brunšmid Julija, Horvat Mijo, Horvat Martin, Rumac Stjepan, Župančić Josip, Šabijan Ana, Lisak Marija, Draženo.ić Katica, Marković Julija, Gržeta Anđa, Vukelić Anka, Joža Marija, Delak Maja, Presiček Marija, Bujin Olga, Štapa Elizabeta, Zvab Katarina, Horvat Anka, Vabić Draga, Kolar Slava, Berce Ivica, Sabljak Katica, Šimunić Julija, Malogorski Vera (za 12 mj. 120 Din), Trbušić Emica, Marčić Dr Mijo, Šćetinec dr Juraj, Gajski Micika, Đurić Libuša, Šuštarko Vilma, Troplat Franjo, Tomić Katarina, Signjar Natalija, Brajinović Marija, Bartulac Stanislava, Tušek Fanika, Ergovac Ivan, Dološić Marija, Sabo Julijana, Mosković Zora, Starčević Stjepan, Babić Bogdan i Kristina, Prohaska Marija, Verovnik Ina, Turner Ljubica, Hajdić Anđela, Beluhan Marija, V. Č., M. M., Žnjidarčić Vjekoslav, Tušek Marija, Šviger Alojza, Rakela Fanika, Vlahović Mijo i Terezija, Zajc Franka, Neidhart Obitelj, Petričec Stefanija, Dujan Fanika, Franetović Marica, Budić Sofija, Haina Dragurin, Dičić Šime, Žapčić Ana, Naznanović Sofija, Gregec Josip, Ruben Eugen, Kovačić Milivoj, Turk Ivan.

Po Din 10: Matečić Aleksandar, Wagner Anton, Vajdić Tomo, Biljan Ante, N. N., J. G., Obitelj Zdvorak, Obitelj Zimpermann, N. N., Dr S. V., Zorić i Pučar, Bukal Vjekoslav, Skala Rudolf (12), Weberer pl. L., Golub Milan, N. N., Hećimović Josip, Radulović Božo, Obitelj Šmidl, Pernar Vid, N. N., Obitelj Balun, N. N. (d. 12), Kment Ivan, Kukenberg Ruža, Posilović Marija, Polaš Ivan, Sudac, Jovan Vlatko, Obitelj Ivančić, Pollak Vladimir, Drolc Marija, N. N., Šeurić Marica, Čubelić Zvonimir, Streer Vladimir, N. N., Jazbinski Paula, Wolf Ana, Šnidarić Roza, Femenić Ana, Pelovski Gabrijela, Brlić Ladislav (u zahvalu), Tomić Ana, Gamulin Danica, N. N., Tomić Josip, Sotošek Ivana, N. N., Obitelj D. Šarić, Mažar Mirko, Filipančić Štefanija, Grosnik Klementina, Obitelj Jurkić, Obitelj Crnjaković, Kašić Anton, Kostrenčić Ivan, Farkaš pl. Antonija, Obitelj Goga, Mihelić Josip, N. N., Obitelj Gršević, N. N., Pelin Agneza, N. N., Kovačić Dragutin, Obitelj Župančić, Poleš Ivan (II. put), Lohr Eugen, Juranić Katarina, Burić Dragutin, Simović Ing., Krunoslav (d. 15), Dr Dolinšek, N. N., Podravčić Ana, Cvilinder Florijan, N. N., Sotošek Ivana, Opat Ludmila.

Po Din 5: Skrlin Konrad, Kostelc Ruža, Rumenjak Katarina, Ožempa Marija, Jurina Katica, Rožić Vladimir, Janeš Petar, Balinkoš Marija, Ambrozij Karlo, Šebestin Ljubica, Hanžir Olga, Vunčić Franjo, Kneri Pavao, Janko Ivanka, Hrnjak Paula, Devide Rudolf, Kebrle Ljudevit, Ozimec Katica, Fraš Cecilija, Vicić Beta, Santak Josip, Sontak Alojzija, Rukavina Josipa, Železnik Ivka, Matevžič Ivan, Matijević Ana, Boncelj Marija, Fišter Leopold, Čanađija Ferdo, Lang Dragutin, Vignjević Josip, Dinstl Katica, Domić Josip, Gašparac Anka, Pen Marica, Hoffer Ivana, Doršić Magdalina, Ideg Marija, Kovačić Slava, Kožić Marija, Bočkaj Dragutin, Kramar Ana, Jagatić Milka, Gulin Ljubica, Kolenc Marija, Strnad Zora, Turzan Jelka, Kramberger Martin, Jurčić Ljubica, Šimunaci Filko, Talan Roža, Stalcer Vjekoslav, Kropf Pave, Šušaka Jerica, Skrgetić Riza, Mihaljević Ana, Đurin Krešimir, Burnešić Zdenko, Kocijančić Maks, Rizorski Ruža, Branica Franica, Hlavati Ana, Marinković Irena, Župančić Radoslav, Miklić Anka, Pećnjak Marija, Pećnjak Jelisava, Rupec Helena, Pilić Paula, Klokočar Olga, Slumpg Sidonija, Marković Stjepan, Hrgetić Gabro, Burger Stefanija, Hlavati Marica, Heiligtien Zlata, Franciŝković Ivka, Lukanović Krešimir, Denk Ludmila, Šipek Ana, Nuja Anton, Vogrenc Vjekoslava, Matilda Vučković, Jabrišak Florijan, Volivić Marijan, Hok Fanika, Obitelj Vojković, Belobrk Petar, Seferni Filip, Gredičak Marija, Tilošanec Julijana, Đokleva Stanko, Tomšić Marija, Širola Ljubica, Hoić Ljuba, Keler Sabina, Jelinić Ana, Ištvanić Marija, Wurster Katarina, Štam-

GARANTIRANO NEPROMOČIVO
OVAJ HUBERTUS NAČINJEN JE OD PATENTIRANO IMPREGNIRANOG HUBERTUS-SUKNA JUG. PAT. BR. 7644/31.

Kod nestalnog vremena

štiti Vas najbolje garantirano

nepromočiv

TIVAR

HUBERTUS

Mi proizvodimo ove i u formi raglana i pelerine

MOLIMO PAZITE!

Samo sa ovim zaštitnim znakom označeni HUBERTUS je pravi•

TIVAR ODIJELA

buk Marcel, Jezić Filipina, Pevec Vilim, Supevc Uršula, Kotorski Josipa, Ferković Franjo, Juračić Dr Maša, Bosner Milka, Vuković Tomo, Bačić Zora, Martinis Vesna, Topljak Mica, Pećar Nikola, Mcko Barbara, Hajncer Franjo, Sobak Sofija, Lalić Branko, Stanić Tonka, Obitelj Novotni, Hibl Zdenka, Tokić Zvonimir, Dulčić Fina, Greiner Ubrik.

Po Din 5: Bakić Katica, Horvat Marija, Bertović Franjo, Malnar Marija, Giber Dragica, Kuzminović Milan, Požar Miroslav, Mittelbach S., Mesarić Stjepan, Hožić Josip, Hafner Zvonimir, Jagodić Ivo, Lapčević Aleksander, Ciglenečki, Muller Vlasta, Karlić Drago, Frelhi Jelena, Cihard Marija, Ružinski Ernest, Mihael Franjo, Jungwirth Filip, Pleško Ernestina, Hoić Ljuba, Perić Berta, Kukinić Roua, Hus Velimir, N. N., Kralj Franjo, Zerpev Slavko, Prpić Marica, Starčić Mato, Kolusi Silvijo, Balog Dr Stjepan, Rimanić Ivan, Miletić Mandalina, N. N., Noršić Josip, N. N., Šestak Miroslav, N. N., Spigelski Antonija, Sver Martin, Noršić Milka, Zdanić ovJosip, Adamović Josipa, Uroić Katarina, Jelić M. i Sl., Botić Katica, Ruždak Anđela, Horvat Marija, Ambruš Marija, Bertović Franjo, Malinar Marija,

JEDNOKRATNI DOPRINOSI IZ ZAGREBA:

Po Din 10: Č. S. Dominikanke, Braća Benić, Šilak Eugen, Skrgeti Delimir, Sestra Kalista, Jutriša Marija, Kastner i Oehler, N. N., Stjepušin Ivan, N. N., N. N., Brozović Anka, N. N., N. N., N. N., Matković Jelisava, Šilak Eugen, Boroš Andro, Broz Stjepan, Starčević Ante, Totar Marija, Slegrl, Č. S. Kalista, Fink Ivana, Vrkljan Anka, Sokolić Mira, Gotovac Pero, Frančić Slava, V. Č. Dr Klarić, Zajc Josip, Tkalec Eva, Ludaš Andrija, Caisberger Điva, Gajsak Franiška, Dr N. N., Č. S. Mokrović Josip, Fadljević Mika, Flaškar Franjo i braća, Hirš Marija, Koporčić Pavao, Batuvić Marija, Prof. Osterman Stjepan, N. N., Frenčić Slava, Lončar Katica, Greković S., Dr N. N., Kožina Mihajlo, Jelačić Janko, N. N., Špigerski Anastazija, Filipec ,N. N., Žukina Andro, N. N., Gradiš S., Andrić Nikola, Šilak Eugen, Dejanović Drago, N. N., Pogoreoc Terezija, Šile Marija, Dušica Đuro, Kirurgija, Gmaz Milena, Turčić Blaž, Omčikus Luka, Albert Antun, Obitelj Urek, Obitelj Kovačić, Obitelj Brajević, Wolf Ana, Jazbinski Paula, Kukenberg Ruža, Pollak Vladimir, Margetić Nikola, Bremser K., Obitelj Belović, Naugut Franjo, N. N., Sotošek Ivana, Dr Ž. pl. Farkaš, Horvat M., Pira D. D., Obitelj Stos, Belamarić Drago, Viličić Nikola, Udovičić R., „Minosa", Raguž Jela, Horvat Marijan, Budak Dr Mile, Vosner A., Darebny R., Cepanec Marija, Petek Alojz, Hasil Dr Eugen, Smolčec Fanika, Krešić Vera, Slezak Mijo, „Ovex", Badalić Viktor, Juhand B., N. N., Frković Ing. Ivica, Kralj Josip, Fibić O., Obitelj Pecinovsky, Rastovčan Dr Slava, Sestre Jugović, Smirnal Šimun, Sotošek Ivana, II. put, Poturić Marija, Rind Ing. B., Lukić Marija, Kranjec Terezija, Obitelj Račić, Stojčić Marijan, Skender Anica, Patrčević Pavao, Hikec Jelena, Jidor Josip, Čačković Hinko, Obitelj Podvoršak, Res A., Kukan Marija, Franulović Prosper, Tvrtković Dr Augustin, Ferić Katica, Dujmović Lovro, N. N., Večerić Veronika, „Jugefa", Obitelj Fritsch, Šiler Josip, Aranjoš Stjepan, Remenar Marija, „Žižice" D. D., Kaučić M., Gorničić Franjo, Đorđ Jul., Mašeg Berta, Križanec Josip, Obitelj Dražić, Rukavina Dr, Deš ud. Marija, Cvilinder Florijan, Dijanović Ana, Filipović Imra, Obitelj Bulj, Obitelj Došek, Urning K., Prof. Osterman Stjepan, Mezger Antun, Cernjak Stjepan, Bilinić Lovro, Brioz Stjepan, Malec Franjica, N. N., V. Č. Don Ante Jagić, Kovačić Milka, Frančić Slava, Bujas Josip, Tkalčić Ivan, Gudec Marija, Jutreša Marija, Stipušin Ana, Orlić Slava, Fink Ivana, Braća Benčić, Telkavec Marija, Kos Magda, Ramer Franjo, Dr Oberski, Prof. Lukas Filip, Dr Buratović, Petrović Ivo, Zajc Josip, Bartulić Bara, Mlinarić

Jerolina, Antulković Niko, Pašiček Katica, Pašiček Ivan, Gajer Stefana.

Po Din 5: Karlin Dragutin, Golub Vladimir, Petroci Josip, Franulović Antun, Benhler Franjo, Horva Elika, N. N., Naglosti Augusta, F. Jungwirth, Mesartić Stj., Božić Betika, N. N., N. N., Kerek Marija, Černelić Josip, Mihalinec Ana, Osojnik Slavko, Dr N. N., Hus Velimir, Felja Vilim, Gištek, Krezanoc Katica, Črni Josip, S. Mittelbach, Dr Šestić Zlatko, Perija Božica, Ognjenović Zorka, Ljekarna Arko, Megla A., Lovoyibrat Hinko, Bohm Ladislav, Gall Milivoj, N. N., Jeličić Vinko, Viktor Selinger i sin, N. N., Matić F., Prekopec Slavko, Miholić Petar, Kalivoda Lila, N. N., Jelušić i Ježić, N. N., Herlinger, Franeković Ivan, V. Č. Juraj Kocijanić, V. Č. Balović Nikola, Perfumerija „Venus", N. N., Hilgerte Josip, Paradi Anica, Melin Paula, N. N., Mihalinec Anka, Mijolić Petar, Rajsp Alojz, Fenk Đuro, Wagner Fridrik, Tonšetić Katarina, Lubenjak Janko, Vulić Ante, Mandić Franjo, N. N., Zenić Mate, Kuzminović Milan, N. N., N. N., Rišlovi Josip, Zrnić Božidar, Juras Martin, Delač Barbara, Firma Globus, Dr Kos, Wolf Ivan, „Vuksan" tvornica sapuna, Grubišić Katica, Vezjak Terezija, Bohm Ladislav, Kovačić Ivana, Zenić Mate, Jungwirt Filip, Kagan Josip, Kosanović Marija, Petrišić Mirko, Volf Slavica, Čavčić Anka, Lončarić Dragutin, Lonkarić Ivica, Butorac Josip Halapija Ivo, Bedenko Vladimir, Mihalinec Ana, Mihalinec Micika, Jelačić Juraj, N. N., N. N., Pleško Ernestina, Ludaš Vjekoslav, Braač Ivan, N. N., Haljević Miko, Špigelski Gvido, N. N., Šivoš M., N. N., Poducinski Josip, N. N., Jandrić Obitelj, Hus Velimir, Horvat Vladimir, Fajlar Ivan, Č. S. Rodin Dominka, Verdikon Slavko, Matica Josip, Kalivoda Lila, Korić Dragutin. N. N., Oskar Horvatić, urar i draguljar, Strosmajer Julija, N. N., Petričić Mirko, Sturman Ivka, Obitelj Čavlović, obitelj Hančević, Prpić Jakov, Hitrec Andrija, Hahn Marija, Dr Sig. Čaj,ovac, Marinić Marija, Volg Pepica, Vuković Ruža, Obitelj Kernic, Prof. Matić, Surjanović Katica, Obitelj Držejić, Habdija Andrija, Habdija Jelena, Kavšek Ivan, Strukelj Franjo, Obitelj Jovana Magdimća, Prica Darinka, Horvatić Vjekoslava, Javor Emilija, Obitelj Blažeković, Polić Marija, Obitelj Turk, Markotić Stjepan, Kasser Sofija, Cvitković Antun, Obitelj Habunek, Mihajilović, Obitelj Dr Šprajcer, Zvonimir, Gajski Mijo, Perković Vlasta, Čorak Dragica, Mak Slava, Freškura Jelka, Jelić Ivan, Dr Festetić Miroslav, Mira i Vera Kostrevc, Rukavina Eva, Obitelj Gruber, Pupić Ivo, Zidanšek Marija, Kulundžić Ljubica, Sinković Antonija, Lesić Vera, Obitelj Kist, Bubanj Andrija, Žaja Ivan, Drobnić Josipa, Ing. Juraj Schen, Obitelj Bach, Šiprak Ivka, Lamze Katica, Kaurić Marija, Rosenberg Miško, Fabijanić Rita, Kraljić Marica, Pugel Štefica, Wagner , Brlić Ladislav, Horvat Z., Sluga Marija, Ida Hranjec, Regina, Plehan Marija, Balošić Katarina, Radošević Ida, Šef Ludovik, Dr B. Dukić, Obitelj Matijašić, Uczessanek Josipa, Koschatzky Hinko, Bevandić Milan, Obitelj Knaus, Sirovec Marija, Obitelj Deć, Hotko Ivan i Sinovi, Obitelj Mitel, Bulvan Vatroslav, Ljubić Fani, Horvath Zlata, Jambrišak Marija, Tauber Josipa, Obitelj Madle-Kločki, Leventić, Obitelj Lončar, Obitelj Didek, Kunst Elza, Kuljiš Anton, Čorc Josip, Obitelj Ing. Filipovića, Vadalma Marija, Mlinarić Petar.

Vijesti iz Svetišta

Sretan Božić svim dragim dobrotvorima Lurdskog Svetišta u Zagrebu!

UPRAVA SVETIŠTA.

ZA NAŠE DOBROTVORE.

Za sve one, koji doprinose za izgradnju zavjetnog Svetišta Majke Božje Lurdske u Zagrebu svake nedjelje pjeva se u 9 sati svečana sveta Misa na oltaru Majke Božje Lurdske, svaki dan se u Svetištu za njih i na njihovu nakanu moli, svaki dan se spominju pod sv. Misama, kojih se dnevno u Svetištu odsluži od 10—14.

DAR DOBROTVORIMA.

Uprava Svetišta dala je izraditi veliku, umjetničku sliku (58 cm × 70 cm) u 9 boja oltara i spilje Majke Božje Lurdske u Zagrebu. Svakome dobrotvoru, koji do svršetka dojduće godine 1936. pokloni za izgradnju novog lurdskog Svetišta u Zagrebu iznos od Din 1000.— odjednom ili u obrocima, bit će poklonjena ta slika s njegovim imenom kao dobrotvorom. Uprava Svetišta šalje na zahtjev potrebiti broj čekova.

MRAMORNA PLOČA ZA VJEČNA VREMENA.

Štovatelji Majke Božje Lurdske, koji odjednom ili u 20 mjesečnih obroka uplate iznos od 2.000.— Dinara za gradnju novog Svetišta, bit će nagrađeni gornjom slikom, a njihovo će ime i prezime te mjesto boravka biti sa srebrnim slovima uklesano u mramornu ploču u Svetištu za vječna vremena.

Slika lijevo :

VRLO LIJEPE BOŽIĆNE JASLICE U BUBENČI U ČEŠKOJ

Imena dobrotvora, koji odjednom ili u 25 mjesečnih obroka uplate iznos od Din 2.500.— bit će na drugoj ploči uklesana zlatnim slovima.

Imena dobrotvora, koji odjednom ili u mjesečnim obrocima uplate iznos od Din 5.000.— ili više, uz poklon spomenute slike, bit će sa zlatnim slovima i sa darovanim iznosom uklesana na posebnoj mramornoj ploči u Svetištu, koja će biti velika 25 × 25 cm i određena samo za dotičnog darovatelja.

UPRAVA SVETIŠTA MAJKE BOŽJE LURDSKE
Zagreb, Vrbanićeva ul. 13.

Zahvalnice

Zahvaljujem premiloj Gospi i svetoj uspomeni Petra Barbarića, što su me sačuvali da nesretnim slučajem nisam izgubila oko, koje sam žicom ubola. Preporučam se i dalje dragoj Gospi.
Gračac, 13. studenoga 1935. **Olgica Lukić.**

Zahvaljujem Majci Božjoj Lurdskoj za ozdravljenje kćerke.
Zagreb, 15. studenoga 1935. **Emilija Topljak.**

Zahvaljujem Majci Božjoj Lurdskoj za njezin zagovor i za primljeno dobročinstvo.
Sela kraj Siska, 14. studenoga 1935.
Katica Jurina, učiteljica.

Molim, da uvrstite u „Našu Gospu Lurdsku" zahvalu radi toga, što je draga Gospa pogledala na me, pa isprosila milost od Božanskog Srca Isusova, da je dragi otac mogao podnijeti operaciju i da je operacija dobro uspjela. Hvala dragoj Gospi, koja ne ostaje dužna — ali što velim? Koja preplaćuje milostima sve, koji su prema njoj pobožni.
Šljivoševci (Slavonija), 6. kolovoza 1935. **J. A.**

Od srca ti hvala, naša Gospo Lurdska, na svim milostima i kličem: Budi blagoslovljeno svaki čas sveto i neoskvrnjeno Začeće blažene Djevice Marije.

Šaljem za svetu Misu uz zahvalnicu Gospi na čast za gradnju Svetišta Majke Božje Lurdske.
Karlovac, 17. listopada 1935. **Paula Horvat**, učiteljica u m.

Zahvaljuje se Gospi Lurdskoj na isprošenoj milosti.
Varaždin. **M. K.**

Prošle godine (1934.) bio mi obolio suprug, da je trebala operacija. Zagovorih se Majci Božjoj Lurdskoj, ako operacija sretno prođe i moj muž ozdravi, da ću darovati doprinos za gradnju Svetišta i javno se zahvaliti. Izvršujem zadano obećanje. Javno se zahvaljujem na milosti, koju sam primila i za gradnju Svetišta prilažem dar od 50 Din.
Varaždin. **Margeti.**

PREPORUČUJU SE U SVETE MOLITVE:

Karlovac: Paula Horvat majku, braću, sestre i sebe. — **Gračac:** Olgica Lukić i Marta Mesić. — **Varaždin:** Otilija Supan, da može i dalje raditi za Glasnik i za Svetište.

NAŠI DRAGI POKOJNICI:

Umrla je u Zagrebu **Delak Romana**, dobrotvorka Gospinog novog Svetišta. Počivala u miru!

CVIJET IZ JERUSALIMA

blagoslovljen na grobu Isusovu i na mjestu smrti Bl. Djevice Marije, dobit će svaki na dar sa svetom sličicom, tko daruje barem 10 Dinara za oltar

HRVATSKI OLTAR U JERUSALIMU
Adresa: ODBOR ZA SVETU ZEMLJU
ZAGREB, Trg Kralja Tomislava broj 21

Opasnost prelaznog doba

Svako prelazno doba je opasno, a naročito prelazno doba djevojčica u djevojke i dječaka u mladiće

Svako je prelazno doba opasno i u vezi s time svakako je opasno prelazno doba djevojčica u djevojke (doba puberteta). Kod djevojčica u dobi od 12 do 17 godina nastaju temeljite promjene, koje označuju prelaz u djevojačko doba. Ovo prelazno doba karakterizovano je pojavom gubitka krvi. Ovakove djevojčice većinom, ako nisu u punoj fizičkoj snazi i naročito jake konstrukcije, počinju slabiti, gubiti volju za rad, trpe od glavobolje i u mnogo slučajeva zakržljave, a uslijed slabokrvnosti, koja nastaje, utiru put i mnogim drugim bolestima. Djevojčicama treba zato davati kao naknadu za izgubljenu i slabu krv takova sredstva, koja sadržavaju željezo, kao najvažnije sastojine krvi.

Sredstvo, koje krvi nadomješta željezo, poznato svim liječnicima, iskušano s uspjehom od stotina tisuća osoba, je »ENERGIN« za jačanje krvi, živaca i apetita. Dužnost bi bila dakle svakog roditelja, da djevojčicama i dječacima između 12 i 17 godine, kada su u razvitku, odnosno u dobi puberteta i kada moraju imati najjaču i najzdraviju krv, daju 2 do 3 male kašike »ENERGINA« željezovito kina vino dnevno.

»ENERGIN« dobiva se u svim apotekama u zatvorenim (originalnim bocama) od pola litre. 1 boca »Energin« 35 Din. Poštom šalje: Laboratorij »Alga«, Sušak.

3 velike boce »Energin« 110 Dinara.

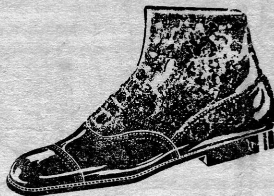
6 boca »Energin« 220 Din i 1 boca badava.

12 boca »Energin« 440 Din i 2 boce badava.

Reg. S. Br. 4787/32.

14-101 Radničke cipele od dobre kravlje kože, kožnim djonom sa čavlima nabijeni, u boji crnoj i žutoj vel. 39—46 **Din 84.—** izradjene u I-a kvaliteti i izradbi **Din 98.—**

14-102 Visoke cipele za gospodu od dobrog box-kalfa, s kožnim djonom bijelo prošivenog i klinčanog, boje crne i smedje, vel. 39—46 **Din 145.—**

14-103 Ski-cipele od dobre juht-kože, boje smedje, kožom podstavljene, djon od kože klinčan, vel. 31—34 **Din 120.—**, vel. 35—40 **Din 150.—**, 41—46 **Din 180.—** izradjene u I-a kvaliteti s prošivenim djonom, po paru više **D 50**

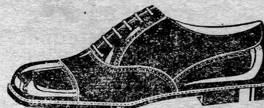
14-104 »Melton«, pustene cipele toplo podložene, crne boje, obrubljene s kožom te kožnim teksanim djonom, vel. 35—41 **Din 78.—**, vel. 42—46 **Din 88.—**

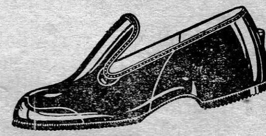
18-105 »Melton« pustene visoke cipele, toplo podložene, obrubljene sa kožom na vez, kožnim klinčanim djonom, vel. 35—42 **Din 120.—** **u istoj izradi cijele od kože sa platnenom podstavom 118.—**

14-106 Polucipele za gospodu, od dobrog bokskalfa sa kožnim djonom, bijelo prošivenim i kovanim, u boji crnoj i smedjoj, šireg oblika vel. 39—46 **Din 120.—** u istoj izradi cijele od crnog dobrog laka vel. 39—46 **D 130.—**

14-107 Polucipele za gospodu od dobrog crnog bokskalfa, kombinovanog sa crnim lakom na kapici i zapetku, te kožnim djonom, bijelo prošivenim i klinčanim, vel. 39-46 **Din 130.—** izradjene u I-a kvaliteti sa prošivenim djonom od kože, šireg oblika **Din 165.—**

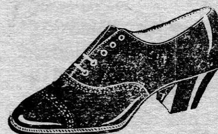
14-108 Kaljače za gospodu od dobre crne lak gume, šireg oblika, vel. 39—46 **Din 45.—**

14-109 Cipele za snijeg za dame, od crne lak gume, toplo podložene, na patent kopčanje, za srednju i visoku petu, **vel.** 35—39 **Din 79.—**

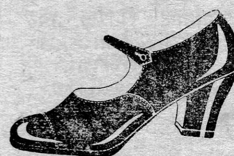
14-110 Cipele za snijeg za dame od crne rips gume, obrubljene sa crnom lak gumom, toplo podložene, vrlo lijepog oblika, vel. 35—39 **Din 90.—** Veliki izbor sniježnih cipela od gume u svim veličinama i kvaliteti, kao i cijenama, tražite naš glavni katalog.

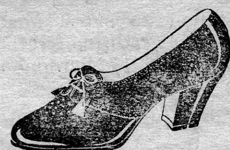
14-112 Polucipele za dame od jakog bokskalfa sa kožnim djonom, te kožnom petom vis. 2 cm ili 3 cm, prema želji, što treba kod narudžbe navesti, u boji crnoj i smedjoj, vel. 35—42 **Din 95.—**

14-114 Cipele za dame od fine crne antilop kože, kombinovano sa lak umetkom zmijine kože, veličina 35—41 **Din 165.—** Veliki izbor u antilop cipelama, pogledajte naš glavni Katalog.

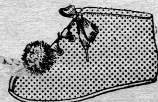
14-111 Cipele za dame od jakog bokskalfa, s kovanim kožnim djonom, kožna peta vis. 4 cm, u boji smedjoj i crnoj, vel. 35—42 **Din 95.—** izradjena od dobre ševro kože, sa srednjom drvenom petom **Din 105.—**

14-113 Cipele za dame od dobre ševro kože sa srednjom drvenom petom, boje crne i smedje, modernog oblika, vel. 35—42 **Din 145.—**

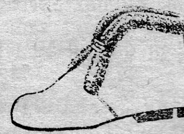
14-116 Dječje cipele od jakog bokskalfa u boji crnoj i smedjoj, kovanim kožnim djonom
vel. 20—25 **Din 42.—**
vel. 26—30 **Din 56.—**
vel. 31—34 **Din 64.—**
vel. 35—39 **Din 78.—**

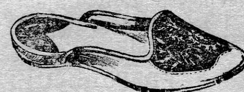
14-117 Baby cipelice za Vaše miljenče od finog i toplog pusta boje bijele, crvene, plave i smedje vel. 19—21 **Din 19.—**

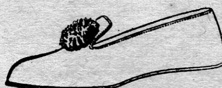
14-118 Dječje cipele izradjene od kože i pusta, toplo podložene, obrubljene sa imitacijom krzna,
vel. 20—25 **D 35.—**
vel. 26—30 **D 44.—**

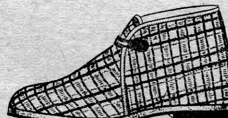
14-119 Dječje cipele izradjene od dobre mekane kože, toplo podložene, kopčaju se na šnalu, djon od kože,
vel. 20—25 **D 36.—**
vel. 26—30 **D 50.—**

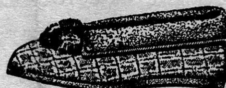
14-115 Jutarnje cipele za dame, od crnog baršuna obrubljene sa kožom, niska peta, u veličinama 35—42 **D 25.—** s višom petom **D 30.—**

14-121 Kućne papuče od pusta, toplo podložene s kožnim djonom, u boji crvenoj, plavoj, smedjoj, crnoj i drap, vel. 35—42 **Din 32.—** izradjene od fine mekane kože sa lijepim pomponom boje crvene plave, smedje, crne, zelene i kroko, veličine 35—42 **Din 45.—** ista izradba za gospodu bolje kvaliteta, veličine 39—46 **Din 55.—**

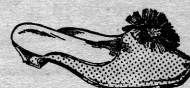
14-124 Visoke kućne papuče od dobrog materijala u lijepim karo desenima
vel. 20—25 **Din 25.—**
vel. 26—30 **Din 30.—**
vel. 31—34 **Din 35.—**
vel. 35—41 **Din 45.—**
vel. 42—46 **Din 55.—**
izradjene u I-a kvaliteti:
vel. 35—41 **Din 65.—**
vel. 42—46 **Din 75.—**

14122 Kućne papuče, tople u lijepim desenima, topli uložak izmedju djona od kože, izradjene u I-a kvaliteti sa kožnom peticom,
vel. 35—42 **Din 28.—**
izradjene u I-a kvaliteti sa kožnom peticom **Din 43.—**

14-123 Šlaper papuče za gospodu od dobrog materijala, veoma tople u lijepim uzorcima,
vel. 35—41 **Din 28.—**
vel. 42—46 **Din 35.—**
izradjene u I-a kvaliteti po paru više **D 5.—**

14-120 Jutarnje cipele od dobre ševro kože u boji crvenoj, plavoj, smedjoj, zelenoj, sa višom ili nižom petom, vel. 35—42 **D 43.—** izradjene u I-a kvaliteti i izradbi **D 70**

Mušterijama izvan Zagreba šaljemo robu pouzećem, a franko počam od Din 250·— Kad narudžbe dovoljno je pisati : pošaljite mi iz oglasa „Naša Gospa Lurdska“ roba broj . . . uz cijenu od Din . . .

Kastner i Öhler
Zagreb